

DU MÅ BLI FØDT PÅ NY.

YOU MUST BE BORN AGAIN

En tale av William Branham.

Jeffersonville 31. desember. 1961.

Nå, la oss bøye våre hoder i bønn, og bli klar til å begynne på Budskapet denne formiddagen. Inn i den levende Guds Nærvær kommer vi nå, sindig, og i frykt for Ham.

Vi kommer i den Herre Jesu Navn, idet vi vet at vi ikke kunne komme og si: "Nå Far, her er William Branham, eller Orman Neville" eller hvem vi nå enn kunne være. For vi ville fort blitt avvist, men vi har forsikringen i hva Han sa: "Hvis dere ber Faderen om hva som helst i Mitt Navn, da vil det bli innvilget."

Så jeg regner ikke med at jeg kunne få noe fra Ham ved å bruke mitt navn. Men jeg vet at når jeg bruker Hans Sønn's Navn, da vil jeg få min bønn besvart, for det er i Ham, at jeg har tillit. Det er i Ham at vi lever og har vår eksistens. Og vi er takknemlige denne formiddagen, Gud, for alt det som Han betyr for oss, og, Han er vårt komplette Liv og eksistens.

Jeg takker Deg for denne lille Menigheten, for dens pastor, og for tillitsmennene, og diakonene, alle menighetens lemmer. Og jeg er takknemlig for den Hellige Ånd Som holder vakt over dem. Må den veldige Hellige Ånd, uten opphør, lede og rettlede dem inn på de stier som Han vil at de skal gå i. Vi leser i Testamentene, Det Gamle og Det Nye, og også i Nikea-tiden, om hvorledes det var når sykdom slo til blant de hellige. Da kom hele Menigheten sammen, og med ett hjerte ropte de på Gud, og deres bønn ble innvilget. Og hver eneste en av dem, som var lemmer på Kristi Legeme, fastet og ba, og Gud hørte bønn, og svarte på bønn.

Far. Må denne lille Menigheten bli så sammenknyttet i Kjærlighetens bånd til hverandre, og til den Hellige Ånd, inntil den vil bli slik lik en av disse (Menighetene), slik at der ikke vil være noen motsetninger iblant oss i det året som kommer.

Må der kun være en slik Guddommelig Kjærlighet, og slik at enhver vandrer på Kristi vei, inntil mange trette pilegrimer langs med veien vil komme og bli frelst.

Må det bli sagt når du kommer inn gjennom dørene på denne lille bygningen, at Guds Nærvær møter deg med et hjertelig Velkommen.

Ta sykdom bort fra vår midte, Herre.

Og vi er takknemlige for at vi har hungrige hjerter, etter å få høre Ditt Ord. Fortsett med å gjøre oss hungrige i våre hjerter etter Deg, Herre. Som David fra gammel tid av sa:

Sal 42:2 Som hjorten stønner etter rennende bekker, slik skriker min sjel etter Deg".

Idet vi tenker på denne vesle hjorten, eller dådyret som vi kaller den i dag, som er blitt flenget opp av ville hunder, og den blør. Den er døende, og den er absolutt nødt til å finne vann, om den skal kunne leve fortsatt.

Straks den finner vann, blir dens liv fornyet.

Må vi være tørste slik som det, Herre, slik at vi blir absolutt nødt til å ha Kristus, for å leve, at vi er absolutt nødt til å ha Kristus, hvis vi skal bli til den Menigheten som vi ber om.

Hvis vi skal leve det livet vi ønsker å leve, da er vi nødt til å ha Kristus, ellers vil vi dø.

Nå, når vi åpner Ordet denne formiddagen, for å finne trøst og vadesteiner, til å bringe oss nærmere Ham, så ber jeg Far at den Hellige Ånd vil åpne Ordet for oss, slik at vi, Herre, som dine tjenere, kan bli bedre utrustet til å møte det Nye Året; for vi ber om dette i Jesu Kristi Navn. Amen.

Nå. La oss slå opp i Bibelen vår, denne formiddagen, i Efeserne, det 4. kapitlet i Efeserbrevet, og la oss begynne å lese fra det 11. verset i det 4. kapitlet til Efeserne. Deretter skal vi bla tilbake til Joh 3:1-12. Vi leser fra to steder i Skriften, og leser nå fra det 4. kapitlet til Efeserne, vi begynner på det 11. verset:

Efes 4:11 Og Han gav noen til å være apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere,

12 til fullkommengjøring av de hellige, til tjenestens gjerning, til oppbyggelse av Kristi legeme, 13 inntil vi alle når frem til enheten i troen og i kjenskapen til Guds Sønn, til et fullmodent menneske, til skikkelsen av Kristi fylde,

14 for at vi ikke lenger skal være umodne, viljeløse, og ledet omkring av enhver lærdoms vind, ved menneskenes bedrageri, ved kløkt i villfarelse, i kunsten å forføre.

15 Men ved å tale sannheten, i kjærlighet, skal vi i alle ting vokse i Ham som er Hodet, Kristus.

16 Av Ham blir hele legemet sammenføyd, og holdt sammen, ved det ethvert støttende bånd, og vokser sin vekst som legeme, til sin oppbyggelse i kjærlighet, alt etter den virksomhet som er tilmålt hver del især.

Nå, jeg leste dette, slik at det skulle gi dere noe å studere på, etter at dere er kommet hjem. Nå leser jeg min tekst i Joh 3. Et meget kjent Skriftsted.

Joh 3:1 Det var en mann blant fariseerne som het Nikodemus. Han var en av jødernes rådsherrer.

2 Han kom til Jesus om natten og sa til ham: Rabbi, vi vet at du er en lærer kommet fra Gud, for ingen kan gjøre disse tegn som du gjør, uten at Gud er med ham.

Joh 3:3 Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike.

4 Nikodemus sier til ham: Hvordan kan et menneske bli født når han er gammel? Kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv, og bli født?

Joh 3:5 Jesus svarte: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike.

6 Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd.

Joh 3:7 Undre deg ikke over at jeg sa til deg: Du må bli født på ny!

8 Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden.

Joh 3:9 Nikodemus svarte og sa til ham: Hvordan kan dette skje?

10 Jesus svarte og sa til ham: Du er Israels lærer, og vet ikke dette?

Joh 3:11 Sannelig, sannelig sier jeg deg: Vi taler om det vi vet, og vitner om det vi har sett, og dere tar ikke imot vårt vitnesbyrd.

12 Når jeg har talt til dere om de jordiske ting, og dere ikke tror, hvordan kan dere da tro,

dersom jeg taler til dere om de himmelske?

Nå, må Gud velsigne Sitt Ord. Og jeg ønsker å ta dette emnet denne formiddagen, om Jesu første lære.

Den første læren til Jesus var: "DU MÅ BLI FØDT PÅ NY".

Det var Hans første lære. Nå, for å ha dette som en Søndagsskole, slik at jeg ikke skal forkynne, så jeg blir hes i kveld, så har jeg i mitt hjerte tenkt, at dette er noe som synes å være vanskelig for folket.

Vi hører så mye om det hele tiden, og jeg tenkte at det ville være bra å gå dette emne grundig etter i sømmene, få det helt klart frem.

Og dette er selve begynnelsen:

"DU ER ABSOLUTT NØDT TIL Å BLI FØDT PÅ NY."

Og dette er en lære som går veldig dypt.

Og vi finner at folk legger så mange forskjellige meninger i det.

Nesten alle menighetene sier at du må bli født på ny, men alle har sin egen forskjellige tolkning av hva det betyr å bli født på ny. Jeg kunne gå til Metodistene denne formiddagen, de sier: "Vi tror at du må bli født på ny."

Hvorledes tolker dere det?

Og går jeg til Baptistene, de sier: "Vi tror at du må bli født på ny."

Hvordan tolker dere det?

Og jeg kunne gå til hver eneste menighet, og da ville vi finne, at om vi gikk til alle de 900 forskjellige menighetssamfunnene (Offisielt tall i 1961), så ville det bli 900 forskjellige slags tolkninger.

Å se så mange tolkninger. Og likevel er det en Bibelsk lære, så det er nødt til å være en sannhet et eller annet sted, og det er det.

Så husk nå på at Dette ikke sa: "Du bør bli født på ny", men at "Du MÅ."

Da vi nå, som engelsktalende folk, forstår hva ordet "må" (must) betyr, det betyr: 'Det er en absolutt nødvendighet å gjøre.'

Ikke at du bør,

eller at det beste var å gjøre det,

MEN: Du MÅ bli født på ny.

Å du. Om vi bare kunne ta det Ordet denne formiddag, og utlegge hva det betyr. Hvordan det er totalt umulig ...

Og da, hvis det er så vesentlig og så viktig, at det er totalt umulig å komme inn i Himmelenes Rike, eller endatil å se Det, før du er blitt født på ny.

Og med så mange forskjellige tolkninger av å bli født på ny, så burde vi søke etter dette av hele vårt hjerte, for å finne ut hva det betyr.

Det finnes ikke ett menneske her inne som ønsker å gå gjennom lidelser. Det finnes ikke noen.

Og dere kjører ikke hundrevis av kilometer på islagte veier, og bruker opp pengene deres for å komme hit til menigheten for å --- vel, la oss si, for å håndhilse på folk, selv om dere liker å gjøre det, eller for å høre pastoren, meg selv, eller andre predikanter forkynne Ordet.

Dette kan dere få hvor enn dere måtte bo, for der har dere også pastorer og predikanter, slike som vi, Kristi tjenere.

Men det er noe som drar dere hit til dette spesielle stedet.

Derfor er det vår plikt, som pastorer, å se til at denne flokken får føde, og blir gitt rett mat, fordi den Allmektige Gud vil kreve ditt blod av våre hender. På Dommens Dag skal vi svare for dere.

Så ved å se dette veldig store ansvaret som ligger på oss, og Gud har gitt oss mennesker som elsker oss, og kommer for å høre oss, da skulle vi bruke vår tid konstant til å vokte på deres sjeler.

Og når vi ser den første lille tingen begynne å komme opp, som ikke er rett, da er det vår plikt å gå til den personen, fordi vi er hyrder som vokter dette fåret.

Og hvis jeg ser fåret ete på et ugress som kommer til å drepe det, da er det best at jeg driver det bort fra det ugresset. Rykke ugresset bort fra det, slik at det ikke kan få tak i det, fordi det vil drepe fåret.

Borte i Veststatene finnes det et kjent ugress som et dyr kunne ete.

Den kalles for "Locoweed" (Loco-ugress).

Jeg vet ikke om noen har hørt om det, eller ikke, et Loco-ugress.

Ja, en hest kan ete det, og da kan du bare ikke gjøre noe med den.

Den blir akkurat som en lovløs. Du kan ikke legge en sadel på den.

Du kan ikke gjøre noe med den.

Det kalles for "Locoweed", og du blir nødt til å holde buskapen borte fra det.

[Hentet fra Lexikon:

Locoweed er en av de giftige planteartene i slektene (genera) Astragalus og Oxytropis, hører hjemme på prairieene i nord, og sentralt, og vest i Nord Amerika.

Locoweed utgjør en fare for buskap, hester, og andre dyr som beiter, fordi de inneholder en gift som rammer muskelkontrollen, fremkaller vill adferd, svekket syn, og noenganger døden.]

Og dersom en hest får muligheten til å ete noe ---. Hvis en hest får ete noe som kaster den inn i en slik tilstand, inn i denne krampetrekningen, da vil du være en meget dårlig dyrepasser, hvis du lot hesten få ete dette Loco-ugresset. Det viser at du bare ikke bryr deg.

Og en virkelig pastor, en ekte Kristi tjener, ville være et elendig eksempel på Kristus, når han tillater at fåret eter noe i seg, som vil drive det bort fra Gud, og gjøre det til en lovbrøtters overfor Gud, til en som bryter Hans Ord, til en som bryter Hans Befalinger.

Du skulle ikke gjøre det. Dette skulle du følge svært nøye med på.

Så denne viktige læren fra Jesus, som står skrevet fremfor oss her i Bibelen:

'Du MÅ bli født på ny.'

Det er så mange forskjellige fremstillinger av det, som jeg allerede har sagt. Derfor, på grunn av de mange som har spurt meg om hva dette betyr, og hvordan de kunne bli en virkelig Kristen.

Så jeg har tenkt, denne formiddagen, å ta fatt på emnet, for å bringe det helt klart og tydelig til dere. Men ikke som en preken, men det blir heller som å lære en Søndagsskole, for at folket kan få gripe tak i budskapet.

Det er så mange tolkninger av dette: 'Å bli født på ny.'

Og nå sier jeg dette, og jeg vet at det blir tatt opp på lydbånd.

Jeg sier dette til de pastorene som kanskje vil motta dette lydbåndet.

Og hva jeg sier er kanskje litt annerledes enn det som den alminnelige kirken lærer.

Men jeg lærer og tror, og jeg mener at jeg kan tilstrekkelig bevise det ved Skriften, at du blir født på ny av Ånden, og så døpt inn i Legemet, ved den Hellige Ånd.

Nå lærer mange av dem at den nye fødselen består i å komme frem og bli formelt vedkjent som

en synder framfor forsamlingen, og at du ønsker å ta imot Kristus Som din personlige Frelser. De tror at det er den nye fødselen. Mange tror at vanddåpen er den nye fødselen, og noen av dem tror at de blir født av vannet når de blir døpt i vannet. Der er så mange forskjellige versjoner av det.

Mange, en hel del, tror at det er å sitere en trosbekjennelse, og å tro på en lære fra et kirkesamfunn. Bare ta imot og si: "Jeg tror på den eller den hellige kirke, og jeg tror på at Gud er menneskets Frelser, o.s.v. Og fra denne dagen blir jeg et medlem av denne kirken, og har samfunn med de kristne." De tror at dette er å bli født på ny.

Og selv om det er trosbekjennelser de siterer, så tror jeg ikke vi kan kritisere disse. Noen trosbekjennelser er rene og hellige. Noen av dem er ekte bibelsk; men Skriften blir ikke brukt i Sin rette sammenheng. Og selv om Skriften brukes, så tror jeg at den nye fødselen er noe langt over det der. Selv hvor godt du enn måtte mene det, så tror jeg den nye fødselen er noe som er langt utover dine gode intensjoner, og dine tanker, og vilje. Det er langt utover det.

Jeg sier ikke dette for å være vanhellig, og jeg kaster ikke noen kritikk mot noen menighetsorganisasjon. Men mye av dette minner meg litt om en jøde. Det er en vits, og jeg tror ikke at en vits skulle bli sagt fra prekestolen. Der er ikke stedet for en vits. For da å bringe fram forklaringen som ligger meg på hjertet, så blir den ikke sagt som en vits, men sagt for på en måte, å få gi uttrykk for hva jeg mener.

En katolsk prest gikk på en fredag hjem sammen med en nyomvendt til den Katolske Kirke. Den nyomvendte hadde stekt en skinke, og han sa: "Fader (Fader = katolsk prest), jeg beklager dette, etter som jeg kom til å huske på at det er fredag. Men jeg tror ifølge vår kirkes store lære, at jeg en gang var en jøde, men så skvettet du noe hellig vann på meg, og forvandlet meg fra en jøde til å bli en katolikk. Nå skal jeg skvette litt av det samme vannet på denne skinken, og gjøre en fisk ut av den.

Nå, ved å fremsi dette, det får ikke den skinken til å bli til en fisk. Den er fremdeles en skinke, uansett hvor hellig vannet later til å være.

Og uansett hvor mye vi tror vi har rett til å fremsi en trosbekjennelse, eller å tilslutte oss en menighet, så er du fremdeles hva du var, inntil du virkelig er født på ny av Guds Ånd! Det forandrer deg ikke. Din trosbekjennelse, eller din tilslutning til menigheten, eller å forandre dine ideer, eller dine gode intensjoner, dette forandrer deg ikke. Selv om de kan synes å være aldri så bra, så er det ennå ikke rett!

For noe må skje, den nye fødselen er en opplevelse, noe som finner sted. Så det er ikke disse andre tingene som bringer den nye fødsel. Nå, de forskjellige menighetene sier: "Nåvel, du aksepterer dette eller tror det der, og da er det i orden." Men det er det ikke.

Nå, aller først, for å underbygge dette: Grunnen til at vi er nødt til å bli født på ny, er Bibelens

lære om at vi alle sammen ble født i synd, formet i urettferdighet, og kommer til verden og taler løgner.

Det viser oss at vår natur, helt fra begynnelsen, er syndfull.

Helt fra starten av, så er der ikke noen ting godt i oss.

Derfor kan vi ikke gjøre krav på noe ved hjelp av vår skarpsindighet, eller vår oppriktighet, eller hvor store vi er, eller hvor små vi er, og hva det ellers kunne være.

Noe er helt galt med oss, helt fra begynnelsen av. Og det er ikke noe som vi i det hele tatt kan gjøre med det.

Jesus sa: "Hvem kan legge et mål til sin vekst?"

Du kan gripe til alle slags tanker, drømme alt mulige om det, lese om det, granske og undersøke det, og alt mulig ellers. Likevel kan du ikke hjelpe deg selv med så mye som en tøddel en gang. Så det kaster bare alt sammen ut.

Jeg er så glad for at det gjør det!

For hvis det lå i dette å ha kunnskap om noe, det å være skarp, da ville vi fattige, ulærde mennesker bli satt utenfor, slik at vi ikke ville hatt en sjanse.

Men Gud forandret det, eller rettere sagt, Han hadde det aldri slik fra begynnelsen.

Menighetene gjør det alltid komplisert, Gud gjør det enkelt. Derfor har det blitt brakt ned til en posisjon hvor vi alle kan se, og alle kan vi ha det.

Det er for "hver den som vil."

Nå, intet menneske kan frelse en annen. Det spiller ingen rolle hva noen forsøker å si. Intet menneske kan frelse et annet menneske. Uansett hvor skarp han er, hva slags stilling han har, om han så var pastor, prest, biskop, kardinal, eller pave.

Han kan ikke ha noen ting å gjøre med å frelse noe menneskes liv, fordi han er selv en synder, født i synd, formet i urettferdighet, kom til verden og taler løgner. Han er en løgner fra begynnelsen av.

Og et hvilket som helst ord han ville si, vil være en løgn, hvis det var i motsetning til Guds Ord, og Guds Plan.

Men Gud laget en Plan for mennesket til å bli frelst.

Mennesket kan ikke legge noe til den Planen. Den er Guds Plan.

Og det er denne Planen vi skal undersøke denne formiddagen.

Hva går Guds Plan ut på?

Han sa: "La hvert menneskes ord være en løgn, og Mine være Sannheten."

Vi må derfor ikke våge oss på å forandre én setning, for å gjøre den til noe annet. Uansett hvordan våre ritualer o.s.v. blir lest, vi må glemme det.

Dette er Guds Ord! Det kan bare ikke gjøres på noen annen måte.

Gud har en Plan. Han har laget en Plan.

Og husk, det første er: Inntil du er født på ny, vil du aldri forstå.

To ganger sa Han det:

Joh 3:5 "Uten at en blir født på ny, kan han ikke komme inn i Guds rike"

Joh 3:3 "Uten at en blir født på ny, kan han endog ikke se Guds rike."

Nå, dette er også blitt understreket.

Ordet, måten disse ordene er bygget opp, det sier meg at de måtte skrives på denne måten, for å uttrykke hva Han sa:

"Sannelig, sannelig --- ". Det er en understreking, slik som det å bruke en stor forbokstav.

“Sannelig, sannelig sier jeg deg ...” Og dette Ordet er et sted, eller mange steder, oversatt med: “så absolutt”.

“Så absolutt, så absolutt sier jeg deg.”

Hvem sa det? Var det Kardinalen? Presten? Pastoren? Evangelisten? Paven?

Det var Gud Selv!

Nå finnes det ikke mer noen unnskyldninger. Han kan ikke gjøre det annerledes, ikke på noen måte i det hele tatt, han kan ikke gjøre det på noen annen måte, uansett hvor stor han er, hva navnet hans er, eller hvor populær han er.

For han kan ikke engang forstå Guds Rike, før enn han er født på ny.

Dette er et viktig emne. “Sannelig, sannelig sier jeg deg ...”

Se (Guds Rike)! Få tak i den greske utgaven, og du vil finne at det ikke betyr å se med øynene dine, men at du ser med hjertet ditt! Forstår du dette?

Du kan ikke se Guds Rike med øynene dine, fordi det er et Åndelig Rike.

Forstår du dette? Med andre ord: Du vil aldri være i stand til å forstå Guds Rike, før du er født på ny.

Alt sammen er en hemmelighet som avsløres. Og når du er født på ny, da er Rikets planer, selveste Riket, blitt til en virkelighet for deg.

Slik som en entreprenør som skal bygge en bygning. Hvis han ikke kan lese arbeidstegningen, da er det nytteløst for ham å forsøke å bygge bygningen, om han ikke forstår arbeidstegningen. Men når han forstår den, da vet han hvordan bygningen skal bygges. Det er slik det er.

Det er også slik angående bygging av Guds Rike. Du må forstå Arbeidstegningen, og du kan ikke forstå Den før du er født på ny.

Og når du så er født på ny, og forneker Arbeidstegningen, hva skjer da?

Det var en søt liten pike som nylig ... Nå, jeg brukte å slå følge med hennes mor, da vi var yngre. Hun var en yndig, vakker kvinne. Hennes navn nå er Huff. Hennes navn var Lee, før hun ble gift. Da jeg var pastor for Milltown Baptistmenighet, og de tilhørte De Forente Brødres Menighet, men, åh, de likte meg veldig godt.

Jeg brukte å slå følge med henne. De bodde et drygt stykke opp forbi Broder Wrights, som er her, og jeg brukte å dra opp til huset deres.

Og denne småpiken var en søt liten pike, og hun var en liten venninne for meg.

Og Broder Lee var en fin kar, trofast mot menigheten, trofast mot De Forente Brødres syn for menigheten.

Og en kveld inviterte han meg til å kjøre hjem til seg, for å bli der over natta. Jeg sa: ”Broder Marrion, det vil jeg med glede gjøre.”

Og så etter at møtet var over, vel, den lille piken og jeg satte oss inn i bilen og vi kjørte avsted. Og jeg antar at jeg måtte åpne et dusin grunder, mens vi kjørte rundt i ås siden, og oppover for å komme frem til et gammelt, svært tømmerhus.

Så, vi satte oss ute på tunet, og ventet på at hennes mor og far, pluss en yngre søster, skulle komme.

Da de kom, gikk vi alle inn, og hennes moren fant frem litt forskjellig, og vi hadde en liten lunsj den kvelden.

Og faren og jeg sov sammen nede på en stor, svær seng med fjær og med halmmadrass under. En sånn du vet. En herlig god soveplass. Bedre enn noen av disse “hvil deg til skjønnhet -

madrassene.” Det skal jeg si deg. Moren og de to jentene gikk ovenpå.

Og i løpet av den natta, mens vi lå og sov der, da fikk Broder Lee en drøm.

Han har alltid diskutert med meg, om vanddåpen i den Herre Jesu Kristi Navn. Han trodde ikke på den, og han var en entreprenør.

Så han sa: “Broder Branham. Jeg drømte nettopp en drøm. Jeg drømte at jeg reiste til New Albany, og at jeg skulle bygge et hus for en mann, og at han gav arbeidstegningen til meg. Men da jeg så den spesielle måten han hadde skåret ut vinduene på, og ellers fått fikset til på steder, da sa jeg: ”Dette er ikke riktig. Det kan ikke være riktig. Det er jo stikk motsatt av alt. Det der er ikke riktig.”

Derfor bygget jeg det på den måten som jeg mente var riktig.

Og da han kom tilbake fra Florida etter ferien sin, hadde jeg gjort huset hans nesten ferdig. Han ser på huset, og han går og henter arbeidstegningen.

Han ser på den og sier: ”Forklar til meg! Du har bygget huset mitt galt.” Og jeg sa til ham: Nei, jeg har ikke bygget huset ditt galt.” Han sa: ”Hva da med det der, eller dette her?” Jeg sa: ”Ja, det hører egentlig ikke til der!”

Han sa: ”Riv det ned! Hvis du forventer at jeg skal betale deg, da skal du bygge huset på den måten som arbeidstegningen viser.”

Og han sa: “Hva mener du om det der, Broder Branham?”

Jeg svarte: ”Det renner en liten elv rett nedfor huset her.”

Og vi gikk dit.

Han sa: “Jeg vil ha noen nedrivning på den dagen.”

Jeg sa: “Få det i orden, nå. Sett det opp i samsvar med arbeidstegningen!”

Hvor det har lønnet seg, nå i den senere tid har en av hans

Så giftet datteren hans seg med en kjekk kar, en god mann. Han er maskinist over her ved båtbyggeriet, og han fikk fingrene sine kuttet av, slik, en kjekk kar.

Og de har en deilig familie. Tre småpiker, alle Kristne, og de synger trio. Om vi noen gang har møte her, kommer de for å synge for oss.

En av småpikene deres utdannet seg i pianomusikk, og hun ble lærerinne i klassisk musikk, da hun ennå bare var barnet, 15-16 år gammel.

Ungene på skolen begynte å erte henne når det gjaldt forskjellige ting, om det å være en Kristen. Det gikk på nervene løs, slik at hun fikk et nervøst sammenbrudd, og mistet forstanden. De hadde henne i Louisville, og de skulle bringe henne til et sinnssykehus den følgende mandag.

Doktoren ville ikke la meg se til henne. Da gikk jeg dit som en besøkende, og satt ved sengekanten sammen med faren og moren.

Og mens vi satt der, da beveget den Hellige Ånd seg inn i sanatoriet, kalt ”Vår Fredsdame”, i Louisville, hvor de tar inn disse nervøse pasientene, når det ennå er håp for dem. Når de ikke lenger kan gjøre noe for dem, da sender de dem til Madison, Indiana, og småpiken skulle sendes til Madison denne uken. Der var ingen håp for henne lenger.

Og mens vi satt der, viste det seg en visjon framfor oss, og talte til piken i den Herre Jesu Navn. Moren hennes grep meg om kneet, hun grep tak i hånden til sin mann, og sa: “Det der tar aldri feil.” Jeg svarte: “Vær ikke bekymret. Hun vil bli helt frisk.” Kvikt forlot jeg bygningen.

Klokka 21:00 den kvelden, ringte telefonen. Jeg tror det var litt før 21:00, før jeg kom til menigheten den søndagskvelden. Og faren, som var så begeistret, han sa: “Jeg klarte ikke å gå

hjem og holde på de gode nyhetene, Broder Branham.

Doktoren kom inn, og undersøkte datteren min. Han sa: "Hva har skjedd med henne? Hun kan reise hjem i morgen." Da moren klargjorde et lik her for noen uker siden, da var trioene der nede, og piken var så kjekk som hun bare kunne være, hun og hennes venn, det var så skjønt. Å du. Jeg sier til dere: Arbeidstegningen, Guds Ord, er Det Som forklarer planen om hvordan vi må bli født på ny.

Først akter vi oss selv for å være syndere, som ikke er verdig annet enn fordømmelse. Og vi alle er født i synd, formet i urettferdighet, og det er ikke noe som er godt i oss.

Våre sinn er bedervet, våre sjeler er forgjengelige, vår stadige tankevirksomhet er ond! Enhver fantasi-tanke i et menneske-sinn er ond. En synder. Likeledes er våre legemer svake, vår ånd er ikke god. Og vi er bare full av bedervelse.

Hvordan kan en bedervet ting frembringe en ny god ting, ut av bedervelsen? La meg si dette, ut ifra Jobs bok det 14. kapittel:

Job 14:1 Et menneske, født av en kvinne, er full av sorger og plager....

Vers 2 Som en blomst skyter han opp, og visner....

Og videre, idet profeten fortsetter å tale, sier Han:

Vers 14 Hvem kan bringe en ren ting ut av en uren? Ikke én!

Du stikker bøtta di ned i brønnen, og dra opp en bøtte med vann. Det er stillestående, det stinker. Du ser ned i det, og det er grumsete, og det er små makker i det vannet. Det er ikke mulig i det hele tatt å la bøtta synke ned, og få opp en bøtte med rent vann.

Hele verden er forurenset. Og hele menneskets sjel, sinn og legeme, er forurenset av synd. Fysisk født i synd, formet inn i urettferdighet, kommer til verden og taler bare løgner.

Så hans egen sjel er forurenset. Finnes ikke noe godt. Én mann kan ikke gjenløse en annen, fordi alt er galt.

Du kan ikke ta en bøtte full av forurenset vann, og en annen bøtte full av forurenset vann, og blande det sammen.

Da har du bare fått mer forurensning.

Der er ingen renselse i det.

Men Gud bestemte å frelse mennesket.

Han la på Ham den synden som var i oss alle.

Straffen for synd –, når du er født i synd, da er straffen for synd, død. Synd er død. Og straffen for synd var så veldig, at det var ikke noen av oss som kunne hjelpe en annen.

Så der var nødt til å være Én som kunne betale denne straffen.

Tenk om straffen for å forlate dette rommet i formiddag, var 100 milliard dollar. Da var det ingen av oss som kunne ha forlatt rommet, for ingen av oss er verdt så mye.

Men så, om det kom inn Én, som var verdt nok til å betale for oss alle.

Det trengtes Én. Vi kan ikke gjøre det.

Det trengtes Én som var verdig.

Å, hvor jeg skulle ønske jeg kunne stanse her et øyeblikk, og gå tilbake, og trekke frem Ruth og Naomi, for å vise hvordan deres Slektningsgjenløser først måtte være verdig, for å kunne gjenløse den falne eiendommen, Han måtte være en slektning.

Derfor var det Gud, Ånden, Jehova, som ble en slektning av oss, ved å kle seg i kjøds form.

Han ble en slektning. Han måtte være det. Dessuten måtte Han være verdig.

Og Han er Den Ene som frembrakte den kilden som er fylt med Blod, tappet fra Emmanuel's årer. Han var Den Ene som bar våre synder.

Jeg har et vakkert forbillede her i 4. Mosebok. Jeg har Skriftstedene mine nedskrevet. I 4. Mosebok er der et vakkert bilde på det. Åh, det er aldeles nydelig om dere kan se det, det gjelder slangen av messing som ble oppreist i ødemarken. Om hvordan slanger ble til et dødsbitt for Israel, og at det ikke var noe botemiddel imot det. Der var ikke en lege iblant dem, som hadde et botemiddel eller legedom. Der var leger iblant dem, men ingen når det gjaldt et bitt som det.

Som jeg nettopp sa: Der er ingen leger iblant oss i dag, som kan kurere synd! Det er et dødsbitt, og vi er alle skyldige, alle er formet i misgjerning, alle av oss er skyldige. Men hva gjorde Gud? De var skyldige den gangen, så døden måtte sones, dødsstraffen måtte betales. Men Gud fikk Moses til å løfte opp på en stang, en messingslange, for å vise at det var ingenting som folket kunne gjøre. De kunne ikke betale for det med penger. Ikke noe i det hele tatt!

De måtte ikke framsi noen trosbekjennelser, de måtte ikke tilslutte seg noen menigheter. Det var bare dette:

'Å se, og lev.' Ser du hvor enkelt det er? 'Se, og lev.'

Ikke å slutte seg en menighet. Ikke å ha sensasjoner, å føle noen underlige følelser. 'Bare se, og lev. Det er det hele. Så enkelt.

Ikke: Om du husker alle de ti budene, skal du leve. Ikke: Om du kjenner alle lovene. 'Bare se, og lev.' Det er alt du er nødt til å gjøre.

Og ethvert menneske som så på HAM, levde.

Da Jesus var her på jorda, Han sa, da Han talte til Nikodemus:

“Og likesom Moses oppreiste slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli oppreist.”

Slik må... Hvorfor? På den samme måten, for den samme tingen, og for den samme hensikten, for å gjøre den samme gjerningen.

Mange ganger forvirrer dette folk, når de får se at slangen representerer Jesus. Slangen representerte Jesus så langt som dette.

La du merke til at slangen var død? Det var ikke liv i den! Jesus døde.

Liksom Kain, når han drepte Abel, da døde Abel på alteret sammen med sitt offer. Etter at Abel hadde ofret sitt offer, og hadde drept sitt offer, for sin synd, da døde han på det samme alteret, sammen med sitt offer.

For at du skal bli født på ny, er du nødt til å dø på alteret, sammen med ditt offer, bli like død som Han var. Da blir du født på ny.

Slangen hadde ikke liv i seg.

Og du sier: “Hvorfor var det messing?”

Messing representerer dom, Guddommelig dom?

La du merke til at i Bibelen, i det Gamle Testamente, så var alteret laget av messing, der hvor offeret ble brent? Messing taler om dom.

Slik som med Elias, i hans dager, etter bønner sin, gikk han ut og kikket etter skyene, om regnet kom. Og han sa:

“Himmelen ser ut som messing!” Hva var det for noe?

Guddommelig dom over et vantroende folk, over en vantroende nasjon, som hadde forlatt Gud. Det var Guddommelig dom, det så ut som messing.

Og slangen selv, dets form, representerer at synd er allerede blitt dømt, for slangen ble dømt i Edens Hage. Og han var slangen, dømt.

Og når vi ser på Kristus, da ser du straffen.

Den Eneste Ene, Gud Selv, som ble kjød, Gud som kom til jorden og tok på Seg Selv, synden til oss alle. Og det var den Allmektige Guds vrede og dom som ble uttømt over legemet Hans, og det ble sønderrevet, der, på korset. Det er den virkelige dommen.

Han trådte Guds Vredes Vinpresse alene. Alene gikk Han Veien, alene døde Han, uten å få hjelp fra noen, verken fra en engel, eller fra et menneske, verken fra Sin Menighet, fra Sin mor, fra brødrene Sine, eller fra Sin Far.

Og Han var forlatt av Gud, mennesker og naturen. Han døde alene, for å vise oss at selv ikke naturen kan hjelpe oss i dødens time.

Der finnes ikke en venn, ikke en prest, ikke en pave, ikke en pastor...

Det er døden. Men der var Æn Som tok den for oss.

Der var intet liv i slangen. Den var absolutt krystallisert. Det var straffen.

Han døde slik at jorden ble skamfull av seg selv. Han døde slik at stjernene skammet seg. Han led slik at solen ikke ville skinne mer. Han led slik at månen slo av sitt lys. Han led slik at til og med jordatmosfæren ble så svart og mørk, som ved midnatt, så mørk at du kan føle den.

Det fantes ingenting, det finnes ikke en som noensinne har lidt slik, eller kunne lide slik. Det finnes ingen dødelig som kunne gjennomgå det.

Men Han led dette.

Gud la all vår synd på Ham, og iverksatte Sin dom over Ham, og uten at det var noen som hjalp Ham, så trådte Han Guds Vredes vinpresse alene. Det var intet som kunne hjelpe Ham.

Gud plasserte straffen. Alt lå under den straffen, og ingenting kunne hjelpe Ham, fordi vi er alle skyldige! Der var ingen Yppersteprest som kunne ha kommet og hjulpet Ham. Det var ingen som kunne hjelpe Ham, ingen pave, ingen Engel.

Alt stod på avstand og iakttok det! Det var det veldigste øyeblikk som noen gang har funnet sted i verdenshistorien.

Han døde slik at det ikke var en dråpe av liv tilbake i Ham.

Han ble lik messingslangen,

bare lik et krystallisert ornament som hang der på korset.

Nå, tilnærmingen til denne fødselen, der er en tilnærming til den.

Og for å føres nærmere til denne fødselen, er du nødt til gå igjennom en prosess, akkurat som alt annet som lever.

Alt som lever på nytt igjen, er nødt til å dø først. Og du kan ikke beholde den samme ånden din. Du kan ikke beholde de samme vanene dine. Du kan ikke beholde de samme tankene dine. Du er nødt til å dø.

Du er nødt til å dø slik som Han døde! Du er nødt til å dø på Hans alter! Slik som Abel gjorde med sitt lam, er du nødt til å dø med ditt Lam.

Du er nødt til å dø, dø bort fra din egen tankegang, for å bli født til Hans tankegang.

La dette sinn være i dere, som var i Kristus. (Fil. 2:5)

Du er nødt til å tenke Hans tanker!

Og nå Broder og Søster. La meg få si dette på en så fornuftig måte som jeg bare kan få sagt det på:

Hvordan kan du tenke Hans tanker, og så fornekte Hans Ord, og likevel påstå at du er født på ny? Bare still deg selv det spørsmålet. Hvordan kan du gjøre det?

Det kan du ikke gjøre. Hvis du er født på ny, da har du Hans Tanker. Hvis Kristi Sinn er inne i deg, da er du en ny skapning. Bibelen lærer det.

Og hvis en eller annen Broder ønsket å finne ut hvor man finner dette ordet 'skapning' ("creature"), slå opp ordet i Leksikonet, og da finner man ut at dette ordet, 'skapning' ("creature"), er utlagt eller tolket som: en ny skapelse, ("creation").

Fordi du er en skapelse, et menneske, som er født her på jord i seksuelt begjær, og nå er du blitt en ny skapelse, født av Ånd. Dine egne tanker er døde. De er så til de grader døde, at de er krystallisert, slik som messingslangen var det. Eller slik det var når Han døde, når himler, og jord, og alle andre ting bevitnet at Han var død.

Han døde helt til Han var så død, at endatil Hans Blod og Vann ble adskilt i Legemet Hans. Hans død var så kolossal, ja så til de grader, sier jeg, at verden fikk et nervøst sammenbrudd. Den ristet og skalv, helt til klippestykker falt ut fra fjellene. Hvem kunne dø slik som det? Ingen pave som dør, ville kunne klare det. Ingen pastor som dør, ville kunne klare det!

Men da Gud, i kjød, døde på korset, fikk verden et nervøst sammenbrudd, ved å vite at det var selve det talte Guds ord. Fjell og jord, stokker og klubber og trær som hang utover jorden, og stjernene og månen, Ham, deres egen skaper, de så Ham bli kjød, og synd ble utøst over Ham. Guds vrede strømmet ut over Ham, helt til månen slo av sitt lys, helt til solen slo av sitt lys, og helt til jorden fikk en nervøs rystelse, et nervøst sammenbrudd. Jorden ville blitt sprengt i fillebiter, dersom det ikke hadde vært en fremtid her for oss.

Og hvis Hans elementer på jorden, ble rystet til en slik tilstand, over å se hva som skjedde. Hva bør det så gjøre med meg og for deg? Hva bør våre sjeler gjøre, når vi betrakter og ser på hva Gud gjorde for oss?

Og det var alt sammen for deg, og for meg. Hva burde det gjøre med oss? Bare fortsette i synd? Måtte Gud forby det.

Men dette å holde oss borte fra synd, og å dø bort fra synden. Ser du hva synd gjorde med Ham? Synd drepte Ham! Og Han tok straffen for synd, slik at Han kunne bringe Guds Rettferdighet til deg og meg.

Så når Guds Rettferdighet kommer til oss, da er synden død inne i vårt dødelige kjød. Å, jeg håper at du ser det.

Ja, for å bli født på ny, så må du gå igjennom en dødsprosess. Hver eneste ting gjør det. Ta et kornfrø.

Hvis det kornet noen gang forventer å skulle leve på nytt, da er det nødt til å dø først.

Hvis et hvetekorn noen gang forventer å skulle leve på nytt igjen, da er det en totalt umulig ting for det kornet, den hveten, den blomsten, det treet, det gresset, den grønnsaken, å gjøre det, om det ikke dør først, fordi alt som forventes å skulle leve på nytt, er nødt til å dø først.

Så, hvordan skal du klare å unnsnippe det?

Du er nødt til først å dø. Du er nødt til å dø.

Dø, hvordan? Fra deg selv.

Dø fra alt, slik at du kan bli født på ny.

Du er nødt til å gjøre det. Hvis du ikke dør, kan du aldri leve på nytt igjen.

Og hør! Visste dere at noe må dø hver dag, for at du kan leve?

Nå, til dere Syvendedags Adventister, som er iblant oss. Det er mange folk som sier: "Jeg ville ikke skyte et ekorn, Broder Branham. Jeg ville ikke drepe en hjort, eller en hare, eller en fisk, fordi jeg tror ikke at vi skal drepe ting."

Min Broder, visste du at grønnsakene, og de tingene som du ellers eter, også er liv? Du er nødt til å drepe det.

Og den eneste måten som du kan eksistere på i dette livet, er at noe må dø, slik at du kan leve av dets døde liv. Nå, hvis noe er nødt til å dø, slik at du kan leve her på jorden av dets døde liv, for å kunne leve som et dødelig menneske, var det da ikke Æn som også måtte dø, for at du, ved Dennes Liv, kan leve evig? Bare still deg selv det spørsmålet.

Og den Ene var Kristus, fordi det er ingen annen som har udødelighet. Det er bare Sønnen som har udødelighet. Og Han gir Seg Selv til deg, bare ved at du aksepterer Ham.

Nå, du er nødt til å dø.

Det betyr ikke å begynne med nye nyttårs-forsetter.

Du sier: "Broder Branham, jeg har kommet hit i lang tid. Jeg har vært medlem av menigheten.

Dette nye året skal jeg begynne med nye forsetter og begynne på nytt."

Men det er ikke det som menes med det, det er ikke å begynne med nye forsetter, men at du virkelig dør, og blir født på ny! Ser du?

Du blir nødt til å føle deg så skyldig, når du står i Hans Nærvær, enten du går Metodistsveien, Baptistsveien, hva slags vei du går, så er du nødt til å bli så til de grader skyldig, og føle deg så til de grader skyldig, at det vil drepe deg. Det stemmer.

Du, det vil drepe deg. Ditt verdslige liv vil dø rett der. Du blir nødt til å akte deg så skyldig i Guds Nærvær, inntil ditt verdslige liv dør rett der.

Syndespørsmålet er over for deg, når du står i Hans Nærvær. Når du er satt i den stillingen (under fordømmelsen), da er du bestemt til å leve, fordi du dør. Og den eneste måten du kan leve om igjen, er først å dø, slik at du kan leve på nytt.

Nå, ser du hva jeg forsøker å komme frem til?

Ser du det, hva den nye fødselen er for noe?

Først å dø, for da å kunne bli født på ny. Og, hvis du fremdeles har tingene av verden inne i deg, da er du ikke født på ny. Og hvordan skal du kunne påstå at du er født på ny, når tingene fra denne verden fremdeles henger fast i deg? Ser du? Hvordan kan du gjøre det?

Det var en flokk kristen ungdom her forleden dag, en ungdomsflokk ...

Og jeg sier ikke at de ikke er det. Men da vi så på noen bilder av kristne kvinner og kristne menn, som alle stod så elskelig rundt hverandre i badedrakter, i et svømmebasseng. Ser dere?

De sier: "Dette er virkelig kjærlighet." Det er egentlig uanstendighet. Det er ikke kjærlighet.

Kjærlighet uttrykkes helt annerledes enn det.

Våre sjeler blir plassert ved tro på Hans messing-alter, Guds dom, og vårt offer blir brent opp.

Nå husk! Da Elias, under en himmel som så ut som messing, la offeret til Gud på alteret, da ble det offeret brent opp.

Baal kunne ikke få sitt offer brent opp.

Jeg har ikke lyst til å si dette, men jeg må si det. Og når du går til en kirke, og aksepterer deres trosbekjennelser, og deres former for dåp, og legger ned offeret ditt, som var forutsatt å skulle være deg selv, da kan det hende at du reiser deg og skjelver, du kan tale i tunger, og løpe over hele gulvet, eller du kanskje står opp gråtende.

Men hvis det offeret har blitt mottatt av Gud, da er det oppbrent.

Da er denne verden blitt død for deg. Du er borte.
For vi regner oss selv som død og begravet.
Vi er døde, og --- Vi er skjult i Kristus, skjult i Kristus.
Og mer enn det, for etter at vi er døde, og begravet, og skjult i Kristus, så er vi blitt forseglest med den Hellige Ånd.

Ser dere hva jeg mener nå? Dere er døde.
Våre sjeler er plassert på Hans Guddommelige dom, det er messing.
Når våre sjeler blir lagt på et Guddommelige domsalter,
hva blir straffen? Død!
Og når du legger deg selv på Guds alter,
og der er blitt avsagt dødsdom over synderen.
Hvordan kan du reise deg opp derfra, og leve i synd,
hvis Gud tok imot offeret?
Er det klart nå? Du dør! Du blir egentlig brent opp, og da blir du forsteinet.

Det er ikke noe mer igjen av deg enn kun den skikkelsen du står i, slik som messingslangen, slik som Kristus var, da de tok Ham kald og død ned fra Korset.
Du er død. Hvorfor er du det? Du ligger på Guds domsalter. Hva er domsavsigelsen Hans? Når dommeren har avsagt Sin dom, hva er domsavsigelsen Hans? Død!
Og når du legger sjelen din på Hans domsalter, da er det døden for deg! Får du tak i det nå?

Space

Å, dere kunne nok reise dere opp fra der, og gjøre hva som helst. Dere kunne danset i Ånden, dere kunne rope, liksom enhver annen ville rope. Dere kunne løpe opp og ned på gulvet. Dere kunne tilslutte dere hver eneste menighet. Dere kunne gjøre alt hva dere enn ønsket å gjøre, (jeg taler til Pinsevekkene nå), for så å gå rett tilbake, og skjende en manns kone.
Noen av dere kvinner, som oppløser et hjem på grunn av en annen mann, noen av dere kvinner. Dere går rett tilbake til dette, uten hensyn til hvor meget Ordet kommer til dere, om å gjøre de rette tingene. Dere vil ikke vedkjenne dere Det.

Dere kvinner, vil aldri la håret vokse ut. Dere vil aldri kle dere ordentlig.
Dere vil fremdeles være helt lik verden, fordi dere er enda ikke død til denne verden, verden lever enda inni deg.
Noen av dere mannfolk vil aldri slutte å drikke og røyke. Dere vil ikke slutte med å ha lyst på urene kvinner, som er umoralsk kledd, når dere ser dem på gaten, i stedet for å snu ryggen mot dem, og gå vekk. Dere vil fortsatt ha den samme lysten. Hvorfor det? Verden lever enda inni dere!
Men når dette offeret er blitt mottatt, da er dere døde. Det stemmer.
Oppfatter dere hva jeg mener? Forstår dere hva jeg taler om?

Nå, din sjel er plassert der på messing-alteret for Guds dom, da tar Gud imot offeret.
Nå, hvis du ennå er levende til denne verden, da viser det at du ennå ikke har mottatt det. Gud tok ikke imot det.
Nå, dere snakker om å få den Hellige Ånd, og hvorfor dere må vente så lenge. Her har dere det. Det skjer ikke før Gud tar imot offeret, før det er blitt lagt der for Hans dom, før Hans dom virkelig har drept dine sanser

Du sier kanskje: "Vel, jeg skal komme med et nytt forsett." Det har ikke noe med det å gjøre.
"Vel, jeg vet at jeg pleier å røyke. Jeg skal slutte å røyke." Det har fortsatt ikke noe med det å gjøre.

Det skjer ikke før Gud tar imot offeret på Sitt messing-alter -- Sitt doms-alter.
Hva blir dommen Hans? Død. Det er straffen. Den sjelen som synder, og som blir i det, skal dø. Jeg bryr meg ikke om hva du har gjort.

Jesus sa: "Mange skal komme til Meg på den Dagen og si: Herre, har ikke jeg gjort dette og gjort det her?" Han svarte: "Gå bort fra Meg, dere urettferdighetens arbeidere." Ser dere?

Når det offeret er mottatt ved Ilden, og den stiger opp slik, og røyken stiger opp. Da oppstår du med ditt offer inn i det Himmelske, og du blir forseglet bort fra tingene av denne verden.

Våre sjeler ligger på Hans alter. Hva har du gjort da, etter at du har vært død, hva skal du gjøre da? Da er du unnfanget på ny. Unnfanget på ny.

Du ble først unnfanget i misgjerning. Nå er du unnfanget i noe nytt. Hva er det? Det levende Ordet. Å du, det skaper en forandring nå, gjør det ikke?

Nå er vi kommet igjennom kampen, etter å ha sett på hva vi måtte gjøre. Så, hva skjer nå? Du er unnfanget på ny i det Levende Ordet. Hva betyr det?

Ordet blir levende inne i deg. Du begynner å se ting annerledes. Der hvor du en gang ikke kunne se det, der ser du det nå.

Der er noe som er annerledes nå, noe som gjør at alle Skriftstedene kommer sammen, alt sammen faller på plass. Så nå, nå begynner noe å skje.

Du er død til din egen tankegang. Du er unnfanget på ny, fordi vi er blitt vasket i vannet fra Ordet. Er det riktig?

Hva gjør du med et spedbarn straks etter at det er født?

Du vasker det. Stemmer det? Og så snart som et menneske har dødd til seg selv, og det er født av Gud, da blir det vasket ved vannet fra Ordet. Amen.

Hvis Ordet sier: "Jesu Navn," da sier du: "Jesu Navn." Ordet sier: "Du må bli født på ny," og da sier du det samme. Du sier stadig det samme som Gud sier, fordi du er vasket ved vannet fra Ordet. Amen.

Du er nå klar for Liv. Nå er du klar til å begynne. Nå er du født på ny, født inn i Guds Familie med en ny Far. Javisst.

Din veileder pleide å være... Nå fikk du en ny Veileder. Du fikk en ny Far. Du kan ikke bli født uten å ha en Far. Så hvis du er født inn i Broderskapet til en menighet, da er det hva du har fått. Hvis du er født inn i en trosbekjennelse, da står du der.

Men hvis du er født inn i Gud, unnfanget i Hans ord, da fikk du en ny Far. Det er Gud, som er rede til å gjøre Sitt Ord kjent iblant oss, med deg, tale Det gjennom deg. Åh, en ny Far. Den Faren er Gud. Han er rede til å ta Ordet sitt nå, Det som Han allerede har talt, og legge Det inn i deg, og la Det komme til Liv. Ser du?

Nå får du din skolering. Du er rede nå til å gå inn i en opplæring, barneopplæring. Det er den vanskelige delen. Når du tenker at du burde gjøre dette, men Ordet svinger deg rundt, og viser deg noe annet.

"Ja, men de tror dette der borte ... "Det betyr ingenting hva de tror.

Dette er hva Gud sa! Jeg må være i min Faders gjerning.

Nå er du født på ny. Nå får du det rett, du blir korrigert. Du har en ny Far.

Så dersom du er født på ny, og fikk en ny Far, da fikk du en ny natur.

Den gamle naturen er død, og du har en ny natur. Tidligere gikk du en vei, men nå går du en annen vei. Du gikk en gang på veien som fører nedenunder. Nå går du på veien som fører oppover.

Din lojalitet er nå satt mot de tingene som er ovenfra, en ny hengivenhet. Du elsker ikke lenger

tingene av denne verden. Din hengivenhet er av Gud. Du bryr deg ikke om hva mennesker sier, hvordan de ler av deg, om de sier du er gammeldags, eller hva det nå måtte være.

Du bryr deg bare ikke, fordi du er født fra oven, og du er trofast innrettet mot tingene ovenfra. Gud skammer Seg ikke over deg, og du skammer deg ikke over Ham. Det er det rette. Rett her skal du lese Hebreerbrevets 11. kapittel, jeg har det skrevet ned her. Om nøyaktig hvorfor folk i de dager, gjorde det de gjorde, og hvordan de gjorde det. Hvordan de flakket omkring i fåreskinn i ødemarken, og de led nød, og mye annet ellers som skjedde dem. For verden var dem ikke verdt. Ser du? Les det, det vil gjøre deg godt. Der kan du se om hva som hendte med folket, når deres natur ble forandret.

Nå, hva slags natur har du fått da, Broder Branham? Hans natur! Hvis jeg hadde min fars natur, da ville jeg gjøre de tingene som min far gjorde. Men nå, som jeg er født på ny, så beror det hele på hvem min far var. Hvis du bare er født inn i kirken, da fikk du en kirkefader, og du kan kalle ham far, om du vil. Kall ham for hva du vil, for han er jo din far. Men hvis din Far er Gud, og du er født inn i Guds familie, da søker du de tingene som vedrører Gud! Det stemmer. Da er du Guds barn. Din natur er Guds natur. Når da noen, Åh, du kan høre dem, noen av dem som sier: "Åh, vår menighet tror at miraklenes tid er forbi."

Hvordan kan du tro at miraklenes tid er forbi, når selveste Guds natur er inne i deg, og når Han er et mirakel i Sin helhet? Hans natur er et mirakel. Hans vane er et mirakel. Hele Hans Vesen er et mirakel.

Hvordan kan du være noe annet enn et mirakel? Den nye fødselen din er et mirakel. Det nye Livet ditt er et mirakel. Endatil naturen din er et mirakel. Og du kan da se deg tilbake og si: "De tingene der er nå døde. Dette er det som er rett." Ser du? Du er en ny skapning, en ny skapning. Ja visst.

[Tomt felt på båndet] Og da ungene ble født, da var de alle kyllinger, utenom en. Han var en ørn. Han var en pussig liten kar. Han var fullstendig annerledes, du skjønner, han var født i en annen kategori. For sæden og egget var annerledes, det skapte en fugl, som var forskjellig fra de andre.

Selvfølgelig. Han så ut som et misfoster, og oppførte seg pussig for resten av dem, men egentlig oppførte han seg naturlig. For han kunne ikke gjøre noe annet, fordi han var en ørn.

Hans natur var ørnens natur, så det å være ørn var alt han kunne være.

Men det er en hel del av dem der ute i disse menighetssamfunnene, som egentlig er ørner, men det ser bare ikke riktig ut at man skal se dem dingle rundt i søla, og i tingene av denne verden. Ser du? Det er din oppgave, gå og få tak i dem.

En dag kom gamle mor ørn flygende over, og tror du da at det var mulig for den hønemora å kunne holde ørneungen nede på bakken lenger? Uansett hvor meget hun kaklet, eller hvor prektig hun sa: "Kom hit, kjære lille venn! Jeg fant noe akkurat her, kom!"

Å du. Hans hengivenhet er vendt mot det som er der oppe, og han gikk avsted for å gå det i møte, ingen flere religiøse kirkesamfunn for ham.

Du kan ikke lokke ham vekk fra Det.

Og et menneske som er født av Gud, du kan ikke lenger rope ham tilbake til dette råtne virvar av synd. Han er død, og han er født på ny, og han er en ny skapning. Han har fått ørnens natur. Han er nødt til å komme seg høyt opp på himmelen, og sveve av gårde. Han er nødt til komme

seg dit opp hvor hans mor er, hans foreldre er.

Og slik er det med et menneske som tror ...?.... "Åh, kom og slutt deg til vår menighet. Nå, det der er fanatisme. Dagen"

Nå, den vesle ørneungen stod kanskje der ute, og han hørte den moren skrike, og han så seg rundt og sa: "Hvor kom det fra?" Her, kanskje hun skrek noe slikt ned til den lille ørna: "Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og i all Evighet."

Og hønemor sa: "Miraklenes tid er forbi. Klukk – klukk - klukk - klukk, miraklenes tid er forbi. Det finnes ikke noe slikt. Det er fanatisme."

Å du slette tid. Vet du hva, du kunne ikke holde ham tilbake mer!

Jeg kan bare høre ham si: "Mamma hvordan kommer jeg meg opp dit?" "Bare flaks med vingene dine, ungen min. Det er alt du trenger å gjøre. Du er en ørn! Bare gå ved tro! "Hvordan kommer det til å bli, mamma?" "Jeg vet det ikke! Bare fortsett med å gå."

Og så kom han. De første vingeslagene brakte ham opp på gjerdet hvor han satte seg. Han kom seg iallfall så høyt opp.

Hun sa: "Bare kom igjen! Jeg skal gripe tak i deg!" Det er tingen.

En ny natur, et nytt vesen, en ny skapning, din Fars natur.

Og du tror og elsker ethvert Ord som Han har sagt.

Ethvert menneskes ord er en løgn, når det er en motsetning av dette Ordet! Dette er Guds ord. Skjønner du? Bibelen er rett. Jeg bryr meg ikke om hva kirkene sier, Bibelen er fremdeles rett for deg, fordi naturen din er blitt forandret.

Hvis du nå har fått en kirkefader, da vil du tro på den kirkefaderen.

Men hvis du har Gud til Far, da vil du tro Guds Ord. Hvis du har en far i en kirke, da vil du tro ham, for du er av hans natur, og det er han som er din far.

Men hvis din Far er Gud, så vil du tro Guds Ord.

Hvis du er i en menighet, vil du tro den menighetens ord. Du vil tro hva den menigheten sa.

Men hvis du er født på ny, da vil du tro hva Gud sier, fordi Gud er din Far, og ikke denne verden, eller trosbekjennelser.

Det minner meg om noe: Det var på et gårdstun, og de sa at de hadde en andunge der, som fulgte etter noen kyllinger. Og anden, vet du, var en artig liten kar der for disse kyllingene. Han var liksom litt overtung, for den hadde jo et stort nebb, vet du. Men det at han var tung i toppen, var på grunn av at det nebbet hans, det var blitt plassert der med en hensikt.

Og slik kan det noen ganger være med de kristne, antar jeg, for de kan virke litt, bli litt fanatiske, men det har sin grunn. Forstår dere?

Det så jo rart ut, så lenge som han løp omkring med kyllingene.

Kalkunene og disse tingene, hadde små, korte nebb, og de tingene som de gjorde, var annerledes, fordi de ikke var bygget slik som den anden der.

En dag ledet hønemor ham og kyllingflokken ut på baksiden. Anden kom alltid traskende et godt stykke bak de andre.

Han snakket ikke en gang på samme måten som dem. Språket hans var annerledes. De kunne ikke forstå hverandre.

Slik er det med en Kristen når han er født på ny. Ser du? Han kom ut av et egg som var annerledes, det er det hele. Skjønner du?

Jeg tror at det er mange av dem ute i disse kirkesamfunnene som er ekte ender, men de har en høne til å lede seg. Det stemmer. Derfor får de simpelthen ikke tak i det.

Det høres uhøflig ut. Men jeg mener det ikke slik, men jeg forsøker å peke på noe her.

En dag ledet hun ham litt for langt bak låven. Det var noe vann som rant nedover bak låven, det var en kilde, en bekk. Og han tuslet av gårde der, og undret seg på hva det hele dreiet seg om, du vet, mens han fulgte etter høna.

Og jada, han likte ikke en gang maten de åt, den virket ikke rett for ham.

De gamle rutinemessige tingene som de holdt på med, det virket heller ikke riktig.

Så, etter en stund, trakk han inn et vindpust. "Det der lukter helt rett. Hvor kom det fra?" Åh, den der lille Ånds-pusten fra Himmelen, hmm.

Få tak i den Ånds-pusten fra Noe som er forfriskende, en preken som appellerer til deg, som slår ned i deg, idet du kjenner at Ordet forankrer Seg.

Hmm, Himmelsk solskinn. Han tenkte: "Det er noe ved den vindpusten som passer sammen med min natur." Han pustet den inn igjen. "Den må være her et eller annet sted. Nå, du kan ikke fortelle meg det. Den er et eller annet sted. Jeg vet at et eller annet sted finnes det Noe som jeg tilhører.

Jeg tilhører ikke denne trosbekjennelsen. Ser du dette? Dere vet hva jeg mener. Han luktet vann, og han hadde en and's natur. Derfor går nettopp and og vann sammen.

Det er på den måten en troende og Gud går sammen.

Rett der fikk han et stort vindpust av det, det kom sterkere.

Etter en stund begynte vinden å blåse akkurat som den Fremadfarende, Mektige Vinden, vet du.

Så Den brisen som kom til ham, kom rett fra vannet.

Han kunne ikke holde det ut lenger. Han vraltet nedover bakken:

"Bwla-- bwla-- bwla-- bwla—"

Den sa bare, du vet, mens den løp av gårde: "Hånk- hånk- hånk —" med det vesle nebbet stikkende opp i luften, du vet. Han luktet vann.

Den gamle høna sa: "Du din fanatiker, se å kom deg tilbake hit!"

Det hjalp ikke i det hele tatt. Han luktet jo vann! Han var på sin vei ned til vannet!

Der er en Kilde fylt med Blod,
tappet fra Emmanuels årer,
når syndere neddukes i den flod,
hver skyldig flekk bortgår.

En virkelig Kristen vil ikke ha noe med verden å gjøre.

De ønsker ikke å leve på lykke og fromme her nede, og undre seg over hvor de står, i dag er de Metodister, i morgen er de Baptister, og Presbyterianere, og Pinsevenner, o.s.v.

Åh, Broder, det der er ynkelige.

En virkelig Kristen ønsker å motta Åndens friskhet, Guds friskhet, inn i sitt liv, Noe som gjør ham til en ny skapning.

Så snart som han kan finne stedet hvor det strømmer ut fra, da vil han kjøre over snødekkede områder, og hva som helst ellers, for å nå frem til dette. Han vil dra dit straks, fordi han er en and fra begynnelsen av.

Jada. Ikke til en trosbekjennelse. Nei,nei. Nei,nei.

Og hvis du fremdeles elsker tingene av denne verden, da er du blitt forført. Ditt offer er ennå ikke blitt mottatt. Naturen din er ikke blitt forandret.

Nå, vet du hva det menes med å bli født på ny? Ser du?

Naturen din blir forandret.

Du er blitt en ny skapning.

Du er nødt til å dø først, og deretter bli født på ny.

Jeg vet at tiden er inne for meg til å slutte av, men gi meg bare noen få minutter til, slik at jeg kvikt får gå gjennom disse tekstene. Skjønner dere?

Hvis du fremdeles elsker verden, og du påstår at du er født påny, det spiller ingen rolle hva du har gjort, kanskje har du grått, kanskje har du fått frysninger strømmende gjennom deg. Dette er helt i orden. Jeg har ikke noe imot det.

Kristne gråter og får frysninger, som strømmer gjennom seg.

Og du sier: "Broder Branham, jeg talte i tunger". Kanskje det var bra, kunne muligens være så godt som noe.

Jeg ser på en liten kvinne rett nå, som kom til meg med et syn for ikke lenge siden, eller en drøm, som hun har hatt. Og jeg fikk tolkningen.

Men det kjennes hardt å skulle gå og fortelle Pinsevenneforkynnerens lille kone, at hun ikke hadde den Hellige Ånd. (Hm – hm)

Men hun hadde Den ikke! Men så mottok hun Den. Ser du? Ja, det er annerledes. Ser du?

Ja, det er ikke å tale i tunger. Det er ikke å danse i Ånden. Ikke noen av de tingene der kan du stole på.

Men det er en død, og en fødsel!

Det er en forandret natur.

Det er et forandret sinn.

De gamle tingene er døde.

Nye ting er nye. Verden er død, og Gud er ny.

Gud er livet ditt, og verden er død for deg. Nå, fikk du tak i det? Greit.

Nå, hør etter! Jeg må bare kutte litt her, du vet. Jeg må ha tornene ut av veien. Kvinner og menn som ikke vil følge Guds Ord, og Hans Lære, etter at de hevder å være født på ny, da er det noe galt.

Jeg skal tale til kvinnene en liten stund.

Hvis det er en kvinne som vet at Guds Ord fordømmer kort hår, og å gå med kortbukser, og å gå med lang-bukser, og å kle seg umoralsk, og ikke har nok anstendighet til at hun lar sitt hår vokse ut, og ta på seg klær, og se ut som en Kristen, da er du blitt forført. Jeg bryr meg ikke om hva du har vært igjennom. Du kan ha talt i tunger så det suser.

Du kan ha danset i Ånden, slik at du fikk hele bygningen til å riste. Det der har ikke en eneste ting å gjøre med det. Det viser at kjærligheten til denne verden fremdeles er inne i deg, fordi Gud fordømmer det.

Han sa at en kvinne skulle ha håret sitt langt.

Og selve naturen lærer at mannen skal ha kort hår, fordi Gud er over mannen, og mannen er over kvinnen.

Hvis en kvinne klipper håret sitt, vanærer hun sitt hode, som er hennes ektemann.

Lar mannen håret sitt vokse, vanærer han sitt hode, som er Kristus." Ser du? (1Kor 11)

"Og likeså skal deres kvinner kle seg sømmelig, og pynte seg i ærbarhet og med måtehold, og være rene, og oppføre seg på ekte kvinners vis."

(1Tim. 2: 9). Ser du?

Og så, uten å ha alminnelig anstendighet til å gjøre dette, så sier hun: "Ære være

Gud - Halleluja! Jeg talte i tunger. Halleluja, takk og lov til Gud!"

Det der viser at ånden inne i henne er feil.

Hvis den har Ordets Natur, vil den akseptere Ordet hver eneste gang.

Og Ordet er kjød, og Ordet var Gud, og Ordet er Gud.

Og Ordet er inne i deg, og gjør deg til en Guds sønn, eller en Guds datter, et avkom av Ham, en som tror Gud Ord.

"Jeg tror ikke på å bli døpt i den Herre Jesu Navnet. Halleluja. Jeg bryr meg ikke om hvor meget du forsøker å forklare det. Jeg tror heller pastoren min."

Du får bare fortsette! Det er din far.

Men hvis Gud er din far, da vil du bringe deg selv på linje med Guds Ord.

Forkynnere, "Mange skal komme til Meg på den dagen, og si:

Herre! Har jeg ikke kastet ut onde ånder i Ditt Navn?

(Forkynnere.)

Har ikke jeg gjort mange mektige gjerninger?

(Evangelister på misjonsmarken.)

"Vik bort fra Meg, dere urettferdighetens arbeidere."

Uekte Barn? Det er helt riktig.

Hvis du er født av Gud, er du vasket i vannet fra Ordet, atskilt fra tingene i verden, og du tror Gud. Du er død! Du er død til dine egne tanker, død til dine egne oppfatninger, du er død til alt utenom Guds Ord.

Det lever inne i deg, og Det virker tilbake ut gjennom deg, idet Det beviser at Det er Guds Ord!

Du sa: "Jeg er død for verden. Jeg er død for verden, Broder Branham."

Og så fornektet du Guds Ord?

Jesus sa: "Disse tegn skal følge dem som tror."

Nå, begynner vi å komme frem til hva det betyr å bli født på ny. Ser du?

Fremdeles temperamentsfull? Fremdeles ond og arrogant?

Og når noen sier noe om deg, så er du straks klar til å sloss?

Og så kan du være født av Guds Ånd? Nei. Guds Ånd gjør ikke slikt. Nei.

Guds Ånd er ydmyk, saktmodig, god, langmodig. Dette er Gud. Kjærlig, vennlig, tilgivende. Det der er Guds Ånd. Åh ja.

Men de vil holder fast på sine trosretninger, og tale i tunger, profetere, og gjøre alle slags gjerninger.

Jesus sa at de ville gjøre det:

"Og de har en form av gudfryktighet." (2 Tim.3:5)

De holder fast på den kirkeorganisasjonen, fordi den er deres far.

De ble født inn i dette kirkesamfunnet, og det er deres far.

Men hvis du er født av Gud, da er Dette Faren din. Han er Ordet, Ordet. Uansett hvor mange følelsesmessige opplevelser du har, så er du fremdeles et barn av Satan, inntil du er blitt død til denne verden, og levende i Kristus.

Lytt etter! Kjapt nå.

Om en sjel er ond eller god, døden forandrer ikke på det. Jeg hadde en hel del Skriftsteder nedskrevet her om dette, om hva en sjel er, som jeg gjerne vil kommentere.

Hva er en sjel? Det er deg! Du er en sjel, den delen som er på innsiden av deg. Og når du dør, den tilstanden som din sjel da befinner seg i, det blir veien den går.

Den går til sitt bestemmelsessted. Du kunne ikke trekke den opp derfra, uansett hvor mye du

ville gjøre for å kunne klare det. Den sjelen er absolutt nødt til å bli forandret her, til å bli født på ny!

Du sier: "Hva med den Hellige Ånd, Broder Branham?"

Den Hellige Ånd døper deg inn i Legemet for tjeneste, men du tror til Evig Liv. "Han som hører Mine Ord, og tror Ham Som har sendt Meg, har Evig Liv." Ser du?

Deretter blir du døpt med den Hellige Ånd, inn i Legemet, for en tilkjennegivelse av gavene, o.s.v. Men du tror til Evig Liv.

Den som tror, har Evig Liv.

Og når tror du? Det er når du er død, og du er blitt født, og du er blitt gjenskapt. Du er blitt en ny skapning. Ja visst!

Sjelen, husk nå, om sjelen er god eller ond, døden har ingenting med det å gjøre. Døden tar den bare til sitt bestemmelsessted. Hører dere dette?

Så hvis du fremdeles har denne verden, og kjærligheten til denne verden inne i den, da vil den dø sammen med deg, fordi denne verden er nødt til å dø.

Gud har fordømt denne verden, det vil si denne verdensorden. Gud har fordømt den, og den er nødt til å dø!

Og hvis denne verden er inne i deg, da skal du dø sammen med denne verden!

Jeg vet ikke hvordan jeg skal kunne si dette tydeligere. Ser dere?

Og hvis sjelen er god, født av Gud, da er den nødt til å gå til Gud!

Hvis den er av denne verden, da skal den bli værende igjen, for å gå fortapt sammen med denne verden. Hvis sjelen er av Gud, da skal den leve sammen med Gud. Er du utdannet eller ikke utdannet, utdannet eller en analfabet. Hvis denne verden fremdeles er der inne, da er sjelen nødt til å dø! Og hvis denne verden er inne i sjelen din, og ditt begjær er til tingene av verden, da vil du gå fortapt sammen med denne verden!

Dette er klart, er det ikke? Ser du dette? Det burde være klart. Du er en del av den døde verden. Og ettersom denne verden er død, da er du død sammen med verden.

Men hvis du er født på ny, da er du levende sammen med Kristus, og din hengivenhet dreier seg om tingene som er ovenfra, og ikke om tingene av denne verden.

Men hvis du er født på ny av Guds Ånd, da er du blitt en del av Gud, og du er Evig sammen med Ham! Så, døden kan ikke røre deg, når du er født på ny.

Du er Evig! Du er forandret fra en skapning bundet av tid, til en skapning som lever evig. Du er blitt forvandlet, fra død til liv.

Jeg snakker om det som er Evig, fra evig død til Evig Liv.

Hvis du er av denne verden, da dør du her, sammen med den.

Hvis du elsker ... Bibelen sa i Johannes:

"Om du elsker denne verden, eller tingene som er av denne verden, da er det fordi Guds Kjærlighet endog ikke er inne i deg." (1Joh 2:15)

Du klarer ikke å elske verden.

Og Jesus sa: "Du kan ikke elske både Gud og Mammon." Mammon er 'denne verden.' Du kan ikke elske denne verden og Gud samtidig.

"Og han som sier at han elsker Meg, og ikke holder Mine Ord, det er Bibelen, han er en løgner, og sannheten er ikke inni ham. Der har du det.

Åh, Branham Tabernakel, og alle dere gode mennesker, la oss ransake oss selv. Dette er

Nyttårsaften. La oss begynne. La oss gjøre noe.
Få tingene av verden ut av oss.
Hvis den fremdeles er her inne, la oss bli kvitt den.
OK. Mennesker i vår tid.... Jeg må skynde på nå.

Mennesker i vår tid pådrar seg alle slags ånder. De går avsted og pådrar seg en kirke-ånd. De pådrar seg endatil ånder som kaller seg selv for Guds ånder, født på ny, og de forneker at Guds Ord er sannhet.

Kunne du forestille deg at Guds Ånd ville forneker at Hans eget Ord er sant?

Til dere Katolske mennesker, jeg mener dere Romersk Katolske! Kan dere virkelig si at dere er født av Guds Ånd, og så ta frem disse dogmene, som er det motsatte av Bibelen, og fornekte Guds Ord, og si at Guds Ånd er i dere?

Vil Den Ånden Som skrev denne Bibelen, fornekte Den? Det vil være det samme som å fortelle meg noe, og deretter stå opp og forneker det.

Det ville være det samme som at Gud sier Noe, og etterpå snur Han helt om, og lyver om det.

Når Bibelen sier at det er umulig for Gud å lyve, fordi Han er selve Kilden til all Sannhet.

Du Metodist, Baptist, dere som er døpt i titlene, Fader, Sønn, og Hellig Ånd, og nå vet dere at det er ikke sånn.

Du har fått din Bibel. Du som nettopp har tilsluttet deg en menighet ved en håndhising, du som bringer anbefalingsbrevet ditt rundt fra den ene til den andre, og påstår at du er født på ny av Guds Ånd.

Hvordan kan du gjøre det, og så se Guds Ord i ansiktet, og kalle deg selv en gjenfødt Kristen? For du er død til den menigheten, og du er død til trosbekjennelsene, død til denne verden, og du er død til alt ellers, unntatt Gud.

Og Gud er Ordet. Der har du det.

La oss se. De pådrar seg alle slags ånder. Åh, de pådrar seg menighetsånder; de får alle slags ånder. Nå, hør nøye etter.

Guds Ord kommer til profeten. Bibelen sa det slik. Nå, idet jeg skal avslutte. Jeg har bare et par kommentarer til her, som jeg vil gi. Så skal jeg stoppe.

Herrens Ord kommer til profeten. Hva kom til profeten? Var det kirkens ord som kom til profeten? [Menigheten svarer: "Nei." - Red.] Var det ordene fra tros-bekjennelsene som kom til profeten? ["Nei." - Red.]

Det var Herrens Ord Som kom. Hva var så det? Profeten åpenbarte Guds Ord. Skjønner dere? Dette er profeter, virkelig ekte profeter.

Nå har vi også falske profeter, vi skal komme tilbake til dem om et øyeblikk.

Men den sanne profeten, det var til den sanne profeten at det sanne Ordet kom. Det kunne ikke være noe annet. Nå.

Det var ikke en trosbekjennelse som kom til en profet.

Det var ikke en trosretning som kom til profeten.

Nei! Men Herrens ord kom til profeten, og han åpenbarte Det for folket. Den sanne profeten hadde det Sanne Ordet.

Hvordan tester du en sann profet? For han er den som har det Sanne Ordet.

Dersom det ikke er et sant Ord, da er Det nødt til å være et falskt.

Og hvis det ordet sier noe som er forskjellig fra dette Ordet, og dette Ordet er Guds Ord, la da enhver profets ord være løgn, men Guds Ord være sant!

Og dersom det Ordet som kommer fra profeten, er Guds Ord, da er han en sann profet, fordi Ordet kommer til profetene, de sanne profetene.

Vi har alltid hatt falske profeter.

Sanne profeter har det sanne Ordet.

Falske profeter har falske ord,

"Våre trosbekjennelser, våre trosretninger, slutt dere til dette, si dette, tro dette, gjør dette!"

Men det sanne Ordet kommer til den sanne profeten, og han forteller deg det Sanne Ordet.

Følger du Dette Sanne Ordet, da får du en sann opplevelse med Ordet.

Fordi Ordet blir kjødt inni deg, og du blir Guds sønn, fordi Guds Ord roterer rett ut fra Gud, og inn i deg.

Fordi du er av Hans Natur, og Hans Ånd er inne i deg, og du vil gjøre Guds gjerninger. Halleluja! Bibelen sa det slik. Å, du store min!

Falske profeter bringer frem falske ord.

Hva er det de gjør? Lager falske sensasjoner.

Falske profeter beholder tilstrekkelig av det sanne Ordet, til å være falske. De pleidde ikke gjøre det før, men Bibelen sa... Ønsker du å notere deg Skriftstedet for dette? 2.Tim.3. Skjønner du?

Den falske profeten har tilstrekkelig av det sanne Ordet til å gjøre Det falskt. Fordi Bibelen sier at de hadde en form for gudfryktighet.

For å ha en form for gudfryktighet, da er de nødt til også ha noe av det som er sant. (2.Tim 3:3-5)

2 Tim 3:3 ukjærlige, upålitelige, baktalende,
umåtelige, umilde, uten kjærlighet til det gode,
4 svikefulle, fremfusende, oppblåste, slike som
elsker sine lyster høyere enn Gud,
5 som har gudfryktighets skinn, men forneker
dens kraft - og disse skal du vende deg fra.

"Har en form for gudfryktighet, men forneker dens kraft."

Hvilken kraft?

Kraft til å få deg rettet opp,

til å bli annerledes, og til å tjene Gud.

Kraft til ikke å gå på dans,

til ikke å gjøre ting som er av denne verden, som Bibelen fordømmer.

Kraft til ikke å klippe håret ditt.

De falske profetene sier: "Dette betyr ikke noe fra eller til."

Det var en som sa for ikke så lenge siden, jeg har kanskje sitert dette her tidligere, jeg vet ikke.

Men vedkommende sa:

"Hvorfor i all verden lar du ikke menn og kvinner være i fred? Folket tror jo at du er en profet."

Jeg sa: "Det er jeg ikke."

"Men folket tror at du er det. Så hvorfor lærer du dem ikke hvordan de skal få visjoner? Hvordan de skal gjøre Guds gjerninger på den måten."

Jeg sa: "Hvordan kan jeg lære dem algebra, når de ikke kjenner sin ABC?"

Hvordan kan du ta et barn ut av barnehagen, og gi ham en

artiums-utdannelse i dag, eller lære ham om kvadratrotmål?
Hvordan kan dere gjøre det, når dere ikke vet hva ABC betyr?”
Vet dere hva ABC betyr?
"Always Believe Christ." (Alltid Tro Kristus). Det stemmer.

Ikke tro kirken. Ikke tro deres trosbekjennelse. Ikke Tro deres lære.
Tro Kristus! Hvorfor? For å kjenne Ham.
Å kjenne Ham, er Liv. Er det riktig? Ikke å kjenne Hans trosbekjennelse,
Han har ingen trosbekjennelse!
Ikke en gang det å kjenne Hans Ord, ikke å kjenne Hans Ord.
Du er nødt til å kjenne Ham, kjenne Ham som din Frelser i den nye fødselen. Slik som Jesus sa
til Nikodemus: (Joh 3:12)
"Når du ikke kan tro de jordiske ting, som Jeg forteller deg, hvordan kan du da tro de
himmelske?"

Hvorledes skulle dere kunne tro åndelige ting, slik som å komme inn i Ånden, og det å kjenne
og se visjoner, og lignende ting, og så sette opp en skole etter slike retningslinjer, når de ikke en
gang tror de jordiske ting?
De kan ikke en gang tro at de skal kle dere rett.
De kan ikke en gang tro at de skal slutte å røyke, og kvitte seg med løgnene sine, og legge vekk
temperamentet sitt, og alle disse tingene som de gjør, og kvitte seg med sine lyster.
Hvordan kan du lære folk til å komme inn i Ånden, når de har alle disse tingene som fremdeles
henger ved dem? Ja, du slette tid.

Falske profeter har falske ord:
Trosbekjennelser, trosretninger,
følelsesmessige påvirkninger (sensasjoner).

"Åh, velsignet være Gud, det eneste du trenger gjøre ...
Vil du ha på Elias´ kappe? Ære være Gud! Det eneste du trenger å gjøre, er å la tankelivet ditt
være helt tomt – tenk ikke på èn eneste ting, og si:
`Åh, fyll meg, fyll meg, fyll meg!'"
Og det er sikkert at Djevelen vil gjøre det. Og så stoler du på det der:
"Åh, den beveger seg over hele meg. Broder Branham! Jeg følte Den. Åh, priset være Gud,
Halleluja," og hoppet opp og ned liksom dette.
"Åh, jeg har fått Den!"
Og lever på den måten du lever? På fruktene deres skal dere kjenne dem.
(Ser du? Ser du? Ser du?) Det er ikke en følelsesmessig sensasjon.

"Åh, Broder. Du ønsker å motta den Hellige Ånd. Kom bare og bøy deg ned ved alteret og si:
`Takk og lov, takk og lov, takk og lov, takk og lov, priset være Herren, helt til du taler i tunger.'"
Og etterpå går du ut igjen og lever et hvilket som helst slags liv?
Lyver, stjeler? Og når de forteller deg om å bli døpt i Jesu Kristi Navn, (da svarer du): "Det er
fanatisme. Vår menighet lærer noe annet!"
Og så si at du er født på ny? Vasket i Vannet fra Ordet?
Noe er galt et eller annet sted. Ser du?

For du vil tro hvert eneste Ord akkurat på den måten Det står skrevet her.
Vi trenger ikke å ---
Bibelen sa: "Det er ikke gitt til egen tydning." (2Pet 1:20)
Gud tydet Det, og Dette er måten det er på. Sier ikke Bibelen i 2., tror jeg, i Peters 2. brev:

“Bibelen er ikke gitt til egen tydning.” Det er så sant.
Nei, nei, ikke til egen tydning, Den er skrevet ned nettopp på den måten som
Den er ment å være, rett ut, slik det er. Bare la Den få være slik Den er skrevet her. Det vil
frembringe de samme resultater.

Nåvel. Falske lærere vil frembringe falske fødsler.
Sanne profeter vil bringe Ordet, fødselen av Ordet, Kristus!
Falske profeter vil frembringe falske fødsler: Fødselen av kirker, fødselen av trosbekjennelser,
fødselen av trosretninger.
Og her står du, pinsevenn-Broder: Falske følelsesmessige sensasjoner – og dere forteller en
mann at han har fått den Hellige Ånd fordi han taler i tunger.
Jeg har sett djevlige tale i tunger, blyanter som har lagt seg ned og skrevet i ukjente språk.
Det der betyr ikke noe som helst. Ser du, det er nødt til å være et liv.

“På fruktene deres skal dere kjenne dem.”
“Broder Branham! Tror du på å tale i tunger?” Ja, min herre.
“Tror du på fryderopingen?” Ja, min herre.
For å være en Kristen, så tror jeg det. Jeg tror Guds Ord.
Men dersom livet ikke er der, for å stadfeste det ----.

En 'viktig' som går der ute og roper: “Priset være Gud. Halleluja!”
Og så fortelle meg at det der er Kristus?
Kristus var ydmyk, saktmodig, og mild.
Og så går du til et møte hvor du, å du, hvor du simpelthen forlanger å bli børstet av
jakke-skulderen din, du vet, og alt mulig må være bare perfekt. Ja, det må ikke være en krøll i
dressen din, og du må bare ha den flotteste dressen, ellers vil du ikke komme i det hele tatt.

Og du må være garantert så mye penger, ellers kan du ikke ha et møte.
Åh, du. Alle disse religiøse kirkeorganisasjonene blir nødt til å klappe deg på ryggen.
Der var ingen som klappet Ham på ryggen, for Han var Ordet! Riktig!

De falske beholder tilstrekkelig nok av sannheten til at de kan få frem en form for gudfryktighet.
Og hør etter! Jeg skal si noe her, og jeg vil at du skal høre etter.
Disse typer av falsk unnfangelse, du vet hva en falsk unnfangelse er, de leder millioner av
mennesker til en falsk fødsel.
Falske lærere leder folket til å tro på en følelses-påvirkning, (en sensasjon).
“For du fikk jo rykninger over hele deg, å, du har fått Den!
Åh, for du fikk jo en snål følelse som gikk over deg.”

Du så lys rett foran deg, og du ble blind, og tumlet av gårde. Det var Elias´ kappe som du fikk
lagt på deg. Det er akkurat hva det er. Du har fått Den! Å du og du. Åh, vet du hva du er? Du er
en sønn av Gud som blir åpenbart.” Hvor står du hen? Beseiret. Det stemmer. “Priset være
Gud. Jeg gikk en natt, og jeg fikk en drøm.” Åh ja. Ser du? “Åh, jeg så både det ene og det
andre.” Åh ja. “Du, tror du ikke på drømmer?” Jo min herre, klart jeg gjør det.
Men hvis den drømmen ikke samstemmer med Guds Ord, da er den ikke riktig. Dette er
Sannheten; bli værende i Dette. Ja min herre.
Disse leder millioner til en falsk fødsel, bare tenk...

Jeg fikk et avisutklipp, som jeg jo skulle ha brakt med meg, hvor det står at den økumeniske far
for alle de Gresk-ortodokse, og de Ortodokse kirkene, har talt med pave Johannes den 22.
Han sa: “Kanskje vi ikke får se det i vår generasjon,

men det mektige broderskapet, i en forening av både Protestanter og Katolikker, skal komme sammen.”

Jeg tenkte: “Priset være Gud.” Noen klippet det ut av en avis.

Jeg tror det var Norman, eller en annen, som sa: “Broder Branham, det er senere enn vi tror.”

Se på tiden i dag, forsvarsdepartementet og mesteparten av regjerings-kontorene, og presidenten, samt denne nasjonen, er Katolsk-kontrollert.

Hør etter!

Du sier: “Men de er jo Kristne!”

Å være Kristen er å være lik Kristus, å ha Hans Ånd. Er det riktig?

Her er noe uhøflig, og hardt å høre, men jeg vil si det.

Hvis du kaller en gris for et får, ville det gjøre den til et får? Eller hvis du sier: “Du din gris. Jeg er så avgjort trett av å se at du er en gris. Jeg ønsker et lam. Derfor vil jeg ta deg ut hit, for jeg skal skrubbe deg. Jeg skal pusse tennene dine, og kamme håret ditt, og jeg skal lage et lite lam av deg.

Jeg skal binde et lite rosa sløyfebånd rundt halsen din, og du skal bli til et lite lam i stedet for en gris. Du kommer bortover og sier: “Lammeliten, lammeliten, lammeliten.”

Men den kommer fremdeles til å gå rundt og grynte: “Oynk, oynk.”

Slipp ham løs i den der grisebingen, og han vil ete all den slafsete grisematen som han bare kan. Riktig?

Det er ikke å bestenke ham, det er ikke å dukke ham ned i vann, det er en død og en fødsel! Ja min herre.

Jeg skal ikke gi deg annen føde enn alfaalfa. Jeg skal fø deg med saue-mat.

Ved stadig å fø ham med alfaalfa, så er han fremdeles en gris. Det er alt som kan sies om det.

Er det riktig? Selvfølgelig er det riktig. Ja, selvsagt! Han er en gris fordi hans natur er den samme som grisens.

Og hvis du elsker denne verden og tingene av denne verden, så er du fremdeles en gris! Det stemmer.

Det er Guds Kraft som må til, for å forvandle den sjelen!

Dø som gris! Legg grisevanene dine på alteret! Legg deg selv på alteret og la Guds offer bli...rettere sagt, la domsilden komme ned og brenne deg opp som gris, og gjenføde deg som et lam.

Deretter vil du ikke ete grisemat mer. Du kan bare ikke. For magesekken din vil ikke kunne fordøye det. Du kan ikke. Forstår du dette?

Selvfølgelig vil det ikke gjøre ham til et lam, bare ved å si at han er et lam.

Så en person som kalles en kristen, ifølge en trosbekjennelse eller en følelsesmessig sensasjon. Du sier: “Priset være Gud, Broder Branham. Jeg danset i Ånden hele den kvelden, jeg talte i tunger. Å du, Broder Branham.”

Jeg taler til Pinsevenner nå. “Jeg danset i ånden. Åh, jeg hadde følelsesmessige sensasjoner, og alt mulig slikt. Men jeg sier til deg rett nå: Kom ikke her og prøv å fortelle meg om det der Jesu-navn sludderet.”

Å jada, gris. Du er fremdeles en gris. Det er alt som kan sies om det.

“Mine får hører Mitt Ord.” Jeg sier: “Men Broder, se nå her.

Finn meg ett sted i Bibelen hvor de noen gang ble døpt i Faderens, Sønnens, og den Hellige Ånds Navn.”

“Jeg bryr meg ikke om hva Bibelen sier. Halleluja. Jeg vil ikke ha noe å gjøre med de der gamle

'Jesus Alene' greiene!"

"Hvem var det som sa noe om det der Jesus Alene greiene? Jeg taler om Bibelen. Jesus Alene er en gruppe med trosbekjennelser og en gruppe med kirkesamfunn. Den ene parten kan ikke kalle den andre parten for noe annet, ettersom begge er inni det.

Men jeg taler om disse helt igjennom, ekte, et hundre prosent, Kristne, som er gjenfødt av Guds Ånd, og med himmelens duggdråper i sine liv!

Det er hva jeg taler om.

Hvis du er Metodist, og har det – Amen.

Da er det eneste som du trenger, at noen peker på Ordet for deg.

Da vil du følge etter Det, på samme måte som anden gjorde, da den gikk mot vannet. Ser du?

Det er nøyaktig slik. Ser du? Det stemmer.

I dag ønsker folk å ta snarveier. De tror at en kan få det på bare et minutt, "Priset være Gud."

Hva er det? Hva er det de gjør?

I kveld er de ute på... Slik som noen av disse karene som de har, ja akkurat som visse folkene.

Jeg kunne nevne navn, men jeg vil ikke gjøre det, fordi dette blir tatt opp på lydbånd.

Men de er ute på nattklubb, og spiller gitar, og slår takten med den.

Og i morgen formiddagen står de i menigheten et eller annen sted,

og spiller på den samme gitaren. Dette er vulgært.

Bibelen sier i Esaias det 20. kapittel:

Esaias 20:8. "Alle bord er fulle av spy. Lik en hund som vender tilbake til sitt spy, og en gris til sin søle, således gjør de."

Hvorfor? De er fremdeles hunder og griser! Det er det som får dem til å vende tilbake til sølen og spyet.

De er ikke født på ny. Hvis de er født på ny, da er de nye skapninger.

Vet du hva? Du har en gammel kråke, og uansett hvor meget du forsøker å... Du kan male den akkurat så meget du vil, i duens olivengrønne farger, eller så grå som en due. Eller du maler ham helt hvit på utsiden, men han forblir en kråke på innsiden. Skjønner du dette?

Den stinker fremdeles, den er fremdeles en gammel gribb, en søppelgribb, som sluker i seg de døde tingene av denne verden. Det er riktig.

Men vet du hva? En due trenger ikke en gang å ta seg et bad. Åh, halleluja! En due-kropp, fordi den er en due, så har kroppen en olje som kommer ut gjennom fjærene. Det holder den ren hele tiden, fordi Det kommer fra innsiden og ut! Åh. Hvorfor?

Åtselgribben sier: "Mine fjær også! Jeg bestenket dem med litt hellig vann, Broder. Det fikset jo saken."

Å nei da. Det gjorde det ikke. For dette kommer fra innsiden og ut! Ikke fra utsiden og inn. Det er en fødsel!

"Velsignet være Gud, jeg går til en menighet, akkurat som du. Halleluja!

Min menighet er like god som din. Halleluja! Vi er akkurat like mye ..."

Helt i orden, din åtselgribb.

Ser du, dette stemmer. Ser du det?

Men en due oljes fra innsiden av. Der er en spesiell kjertel i duen som ikke finnes i noen annen fugl på samme måte, i duen. Han oljer seg selv. Den holder seg ren på utsiden, hele tiden.

Den trenger ikke selv å sørge for å holde seg ren. Men det er noe på innsiden som sørger for det.

Å, Søster Way, halleluja! Noe på innsiden av den, sørger for å holde den ren.

De sier: "Jeg vet, jeg sluttet meg til menigheten i forrige uke.
Jeg ønsker sannelig å ta den drinken sammen med deg, men huh ...
Um, så godt den sigaren lukter.
Å søster, jeg vet at jeg ser gammeldags ut --- Men nå må jeg la håret mitt vokse seg langt. Ser ikke det fælt ut?
Du husker disse -- korte nette kjolene som jeg pleide å gå med, og alle plystret etter meg. Ser du? Jeg må la være å bruke disse nå. Du skjønner, jeg sluttet meg til menigheten i forrige uke."

Du din ynkelige stakkar. Alt det hellige vannet i verden kan ikke rense deg!
Men, Broder, når du får dette NOE, på innsiden av deg,
da vasker Den det bare bort, hele tiden.
Du bare står stille, og Den vasker.

Du behøver ikke å fortelle en sau: "Du er nødt til å produsere det."
Det er det som er i veien med Pinsevevningene i dag. Det er det som er i veien med all kristendom. Den forsøker å frembringe noe selv.
En sau blir ikke bedt om å produsere ull, den bærer ull.
Du bærer Åndens Frukter. Du trenger ikke si: "Pris skje Gud, jeg må lage et alvorlig ansikt. Jeg må gjøre dette. Jeg må få meg en følelsesmessig sensasjon. Jeg må få danse i Ånden, og da har jeg fått Den." Nei og nei.
Bli bare født på ny, og tingene inntreffer faktisk av seg selv.

Du trenger ikke å si: "Skal jeg studere hele kvelden?
Skal jeg gjøre dette, og kanskje det der? Skal jeg tilslutte meg dette, eller skal jeg fremsi denne trosbekjennelsen? Skal jeg gjøre disse botsøvelsene?"
Nei, og atter nei! Bare dø. Det er det hele, (Ser du?), og bli født på ny.
Da kommer det ut fra DET som er på innsiden,
og DET ordner opp med dette som er på utsiden. Ser du?

Å bestenke med litt vann, og vaske dem, for å forandre en gris til å bli et lam, det er ikke mulig å gjøre det!
Men hvis han er et lam på innsiden, da vil han ikke være gris lenger. Ser du?
Disse bemerkningene kan virke uhøflige. Men jeg er ikke utdannet, og jeg må bare komme med det.

Jeg tenkte, da jeg leste om døperen Johannes' liv her en dag, på det stedet hvor han kalte dem:
"Dere generasjon av ormeyngel" Hvorfor det?
Fordi han ble oppfostret i ødemarken, og han visste hva det var.
Stamp med foten din, og de kryper i skjul.
"Dere generasjon av ormeyngel" Og likeledes:
"Øksen er lagt ved roten av treet."

Trær, ormer, økser — han snakket om ting som han kjente til.
Det er slik du lærer om Gud, ut ifra det du kjenner til.
Du ser en gris og et lam, det er ikke noe i det hele tatt.
Du kan ikke få den til å bli Du kunne vaske den vesle grisen over det hele, og gjøre alt du kunne ønske deg, men han er fremdeles en gris.
Han er nødt til å bli født på ny, før han kan bli et lam.

Snarveier... I kveld; de er her ute idag, og de kjører på. Åh, du slette tid,

og i morgen, da ønsker de å begynne og forkynne. Pinsevevne larde dem få lov til å gjøre det også. Ja.

De vil ta en snarvei til Himmelen. "Halleluja! Alt jeg trenger å gjøre, er å knele ned her, og ikke tenke på noen ting i det hele tatt. Det er alt jeg trenger å gjøre. Halleluja, halleluja! Jeg har fått på meg kappen til Elias. I morgen drar jeg avsted for å kaste ut djevler. Halleluja, halleluja, jeg har det. Pris skje Gud, nå drar jeg!"

De vil ta snarveien til Himmelen, og samtidig ta så mye av verden med seg, som de bare kan klare.

Du kan bare ikke ta med deg noe av det. Det finnes ingen snarveier.

Du må gå veien til Golgata! Du må gå veien til messing-alteret!

Du må gå veien til messing-slangen! Du dør! Du dør faktisk talt.

Åh Gud, hvorfor klarer jeg ikke å si dette riktig?

Du dør! Du dør bokstavelig talt fra selvet ditt! Dør vekk fra tingene i denne verden, og fødes på ny. Amen. Ingenting av denne verden, tingene av denne verden er døde. Det finnes ingen snarveier. Skjøvner du dette?

De ønsker å komme hurtig inn i det. De ønsker ikke å vokse.

Vi skal vokse i Herren. Det er nødvendig med vekst og erfaring.

Over på Vestkysten blir folk nå fortalt dette: "Vi har den udødelige dåpen.

Vi døper deg i vann, og du blir rett der forvandlet til en ung mann, eller en ung kvinne igjen. Ja min herre. Du blir, fortsetter å få..." De har fått Elias' kledning. De har Guds manifesterte søvner."

Ja, min broder, Gud får manifesterte søvner rett nå, å manifestere seg selv, ved å fortelle dem om alt dette. I kveld står dere som syndere, men i morgen er dere Guds manifesterte søvner."

For noe sprøyt. Hvor finner de dette i Ordet?

Spedbarn blir ikke født som menn! De blir født som spedbarn, og vokser til menn!

Hør nå etter her! La meg bare i noen få minutter få sitere noe fra Efeserne det 11. eller 12. vers, eller jeg tror det er omkring det 15. vers.

Et eller annet sted her. La oss begynne på det 12. verset.

12 til fullkommengjøring av de hellige, til tjenestens gjerning, til oppbyggelse av Kristi legeme, 13 inntil vi alle når frem til enheten i troen og i kjennskapet til Guds Sønn, til et fullmodent menneske, til skikkelsen av Kristi fylde,

14 for at vi ikke lenger skal være umodne, viljeløse, og ledet omkring av enhver lærdoms vind, ved menneskenes bedrageri, ved kløkt i villfarelse, i kunsten å forføre.

15 Men ved å tale sannheten, i kjærlighet,

(Vent litt, hva for noe?) ... ved tale Sannheten...

(Han er Sannheten)i Kjærlighet.

(Hør etter! Hører dere etter? Si: Amen!) [Menigheten svarer: Amen! – Red.]

(Hva for noe?) skal vokse opp til Ham

Hva for noe? Skal vi gjøre det i morgen? Nei!

Skal vokse OPP til Ham som er Hodet, Kristus.

Vokse opp til Ham.

Jeg husker den aller første prekenen som jeg forkynte. Jeg gikk opp dit, og jeg tenkte at jeg gjorde det riktig bra. Alle de gamle damene satt rundt om, og de gråt en skvett, du vet. Og de sa:

“Å --- for en vidunderlig ung mann dette er.”

Gamle pastoren, Dr. Davis, som var en gammel advokat, sa til meg da jeg gikk ned fra talerstolen: “Jeg vil gjerne snakke med deg, hjemme hos meg.”

Jeg svarte: “Det er i orden.” Jeg gikk dit dagen etter.

Sånn helt oppblåst, så sa jeg: “Hvordan klarte jeg det der, Dr Davis?”

”Det er det råtteste jeg noen gang har hørt.”

Jeg sa: “Hva for noe?” Han sa: “Det verste jeg noen gang har hørt.”

“Jeg sa: “Åh, Broder Davis. Alle satt jo der og gråt.”

“Ja, de gråter i begravelse, de gråter i fødsel, og alt mulig ellers.”

Han sa: ”Det som skjedde, Billy, du siterte ingenting av Guds Ord!

Du snakket om en eller annen mor som hadde gått bort, eller noe i den retning, og fikk alle sammen til å gråte.

Du blir ikke født på ny av ting og følelser som er av denne verden.

Du blir født ved Ordet.”

Han sa: “Billy, jeg ... ” Å du og du. Han slo pusten rett ut av meg.

Jeg er glad for at han gjorde det. Ser du det? Ser du det?

Det er ikke å hoppe og skrike og bære seg.

Det er ikke det som er tingen.

Det er Ordet som gjør levende.

Ordet vekker til liv.

Ikke opplevelsene, men Ordet!

Han sa: ”Jeg husker den første rettsaken jeg førte, Billy.” Han sa: “Jeg slo på gelenderet.” Og

han sa: ”Se på denne stakkars kvinnen.” “Åh,” han sa:

“Se hvordan hun ser ut, mannen hennes har mishandlet henne.” Og sa: ”

Jeg gråt en skvett, og plukket frem lommestørkleet mitt, og optrådte akkurat på samme måte som resten av advokatene.”

Og han sa: “Jeg tenkte jeg skulle gjøre bruk av de samme følelsene.”

Så han sa: “Ærede Dommer, hvorfor gir du henne ikke skilsmisse?

Se på henne. Hun sier mannen hennes slo henne over hele ryggen.”

Dette kunne han jo ikke se, for det var under undertøyet hennes.

“De slo henne over hele ryggen.” Og sa videre:

“Hvorfor gir du henne ikke ”

Men den gamle dommeren bare satt der og kikket.

Den eldre advokaten, som hadde mer erfaring, og som satt tvers over, på den andre siden, sa da:

“Ærede Dommer, hvor mye mer av dette tøvet skal retten din måtte tåle?”

Det er bare en hel masse med skuespill.

Det er på den måten altfor mange mennesker gjør det.

Det er altfor mye skuespill, uten nok av Ordet bakom,

til å støtte opp under det.

Voks opp!

“Åh, han danset i Ånden forrige kvelden, Br. Branham. Det er OK med ham.”

Nei, det gjør ham ikke OK for meg. Nei, min herre.

Du blir nødt til å vokse, bli prøvet, testet, og vokse opp til Ham, og bli moden.

Jeg leste i historiebøker for ikke så lenge siden ... (Bruker jeg for lang tid?) (Menigheten svarer:

Neil – Ovs.).

Jeg leste i kirkehistorien. Og jeg tror at det var Søster Arnold, som sitter der bak, som sa "Amen" til meg, her om dagen, om noe som gjaldt kirkehistorien, for å vise at det hadde hun lest.

Jeg leste, at det i den hellige Martins dager, en kveld, hvor det befant seg en ung gutt i et kloster, og han sa dette: "Herren har gjort meg til en av profetene av det Gamle Testamentet. Ser dere? Jeg er en av de gamle profetene."

(Nei, nå kan jeg bare ikke huske hva biskopen ved denne skolen het. Det var bare en liten gruppe slik som det er her. Jeg kan ikke erindre navnet på han akkurat nå, men han var opplært av Martin.)

Dette hørtes ikke riktig ut, så resten av brødrene lot ham bare være.

Han profeterte med det samme, og sa: "I natt kommer Gud ned. Han skal gi meg en hvit kledning for å sitte iblant dere, og dere skal få vite at jeg er en av det Gamle Testamentes profeter."

Så kl. 24.00 den natten, da skjedde det virkelig. Stemmer hørtes, folk beveget seg omkring, og denne unge gutten fikk en kappe, så hvit som den kunne bli.

Han kom frem og sa: "Sa jeg ikke dette til dere?"

Han sa: Nå, skal dere alle ta imot ordrer fra meg.

Jeg er en profet av det Gamle Testamente."

Men den gamle biskopen gikk ikke med på at dette var riktig.

Det var ikke Ordet. Profeter fabrikeres ikke. De er forutbestemte.

Og en profet ville ikke opptre på den måten i begynnelsen. Frukten av det beviste at det ikke kunne være slik. Ser dere?

Fruktene beviste at det ikke var en profet. Ser dere dette?

Så han sa: "Vi skal bruke resten av natten i faste og bønn, og synge salmer." En dag eller så gikk. Etter at den gamle biskop hadde bedt en stund, sa han:

"Herre, den unge gutten ..." Den kledningen som de hadde sett, de hadde aldri kjent til, eller sett noe lignende før.

Skriftlærde kom og så på det, men de hadde heller ikke sett noe lignende.

Slik stod saken. Men endelig, husket de at det fantes en mann, som var profet. Det var Martin.

De sa: "Nåvel, en ting må du gjøre for å bevise dette for oss.

Ifølge Skriften har du feil. Hva med å gå til Martin, og stå fremfor han og fortelle ham det?"

Skjønner dere?

Han sa: "Åh. Det er forbudt for meg å stå fremfor Martin."

Han som har rent mel i posen, er ikke redd for å gå til 'Testmaskinen', det stemmer, gå til ham som har Sannheten.

Det er grunnen til at jeg kommer med en utfordring: Kom, hvem som helst, og vis meg hvor dåpen i Jesu Kristi Navn er feil.

Vis meg at det er feil, det at du må dø, for å få denne fødselen.

Og at dersom du fremdeles har denne verden i deg, da er du fremdeles av denne verden. Vis meg disse tingene.

Hvis du ikke er redd for det, da, ta det til 'Testmaskinen'.

Her er 'Testmaskinen' (Bibelen. Ov.s.). Ser du? Ser du? Det stemmer.

Så de sa: "Du skal bli med til ham uansett!"

Og en flokk brødre tok ham med seg, og kappen forsvant. Ser du?

Ville ikke Pinsevevne ha slukt dette rått i dag. Åh, du slette tid.
Det lignet slik på den virkelige tingen,
men det var ikke i overensstemmelse med Ordet!

Martin sa at Satan viste seg for ham en gang.
Han hadde en flott gullkrone på hodet, med tre eller fire rader av stjerner i den, slik. De glitret i
skjønnhet. Og han var en svær kar, og var grei og pen, og på håret var han kjemmet og stelt,
slik det skal være.
Og han hadde på seg en nydelig kappe,
og på sine føtter hadde han sko av gull.
Han gikk ut og sa: "Martin, kjenner du meg?"

Nå, til dere folk som ikke ser visjoner: Kanskje dette ikke –
Kanskje dere ikke forstår dette (Ser dere?), om hvordan ting kan komme til dere i forskjellig
ånder, og hvor forførende de er.
Bibelen sa (Matt. 24:24) at de skulle forføre endog de utvalgte, om det var mulig. Ser dere?
De utvalgte, det er disse som er forutbestemt, og født til det formålet.
Ser dere? Ser dere?

Så han kom til denne utvalgte, og han sa:
"Martin, kjenner du meg? Jeg er Kristus."
Han sa: "Vil du anerkjenne meg?"
Martin nølte. Det så så fremmed ut. Så han ventet litt.
Og han sa igjen: "Ser du meg ikke? Jeg er Kristus. Anerkjenner du meg?"
Han sa det til ham tre eller fire ganger.
Martin sa: "Satan! Jeg vet hvem du er!
Min Herre er ikke blitt kronet ennå, men Hans hellige skal krone Ham!"
Det der er Ordet, tilbake igjen.

Det er grunnen til at den Romersk-katolske Kirken har fått så mange læresetninger. Det er onde
ånder som kommer inn i motsetning til Ordet.
Og de måtte fornekte Ordet, de måtte gå bort fra Bibelen, for å kunne ta imot deres
læresetninger.
Hold deg til Ordet! Det er Livs-strengen inni deg.
Ånder vil komme til å stå frem etter hvert, og de skal forføre nesten alt som er. Bibelen sa dette:

**2Tim 3:8 Som Jannes og Jambres stod Moses imot, således står også disse sannheten imot,
mennesker som er fordervet i sitt sinn, og uduelige i troen.**

De utfører mirakler, og gjør alle slags tegn.
Men hold deg til Ordet!
Herrens Ord kom til profetene, og de brakte Det ut, og vi tror profetene.
Merk deg dette, han sa: "Ja, jeg kjenner deg, Satan. Min Herre er ikke noen stor mann som det
der. Min Herre vandret avsted med en garvet gammel kledning på Seg, med naglemerkene i
hendene Sine. Ukronet, og med blodige hårlokker.
Og når Han vender tilbake, skal Han komme som det, for Bibelen sier:
"Han skal vende tilbake på en likedan måte som da Han dro."
Og tingen ble borte fra ham. Å du.

Å, hvor han kommer seg inn, og bare får det til å bli så vakkert.
Man sier: "Å, de taler i tunger.

De er – de er de beste menneskene du noen gang har sett.”
Tro du bare ikke på det der. Vær mistenksom.
Jeg håper ikke at Ordet kjeder deg.

Gjenfødte kristne vokser inn i Kristi skikkelse, etterhvert som de lever!
De blir gjenfødt, og deres liv begynner å danne seg liksom et spedbarn.
Det får en skikkelse, og begynner å vokse.
Og før du vet ord av det, så er de kommet inn i den fulle skikkelsen. Amen.
Der er du. Dag etter dag, år ut og år inn, så blir de værende på samme måte.
Nå, kom tilbake til Ordet: “Dersom dere blir i Meg....”

De sier: “Jeg ble født på ny:”
"Jeg tilsluttet meg...." "Halleluja, jeg ble medlem i ..." "Jeg gikk inn i denne..."
"Jeg vet ikke, i fjor trodde jeg på Jesu Navnet. Nå. Jeg har trukket meg vekk fra det nå. Jeg – jeg tror dette."
"Jeg trodde virkelig at vi skulle være hellige, men - jeg - den og den sa --.”

De er omstreifere, som blir kastet rundt av enhver lærdomsvind.
Skjøenner du dette? Der har du det.
Bli født av Ånden, og voks inn i Kristi skikkelse. Ser du det, Broder Dauch?
Ved at du vokser inn i Kristi skikkelse. At du gjennom ditt liv, beviser

Lik, hvis du var født en profet, da vil du fortsette med å være det.
Hvis du er født en Kristen, da vil du fortsette med å være det.
“Dersom dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere ...”
Det gjør at dere vokser opp, inn i Kristi skikkelse.
Ikke som en ung advokat, som står og slår på gelenderet, skriker og gråter,
og forteller dere både det ene og det andre, og slikt,
som frembringer en masse følelser.
Men dette er en som har vokst opp, inn i Kristi skikkelse, gjennom år med modning og prøvelser, en som har stått ved roret. Ingen annen ...

“Jeg står på Kristus, den faste Klippen,
all annen grunnvoll er synkende sand.”
La bare trosretninger og trosbekjennelser komme, la bare -ismene fare.
Hold meg ydmyk, Herre, la meg stå rett, sammen med Ordet, og bevege meg videre, rett igjennom strømmen.
Den skal lede oss frem til stranden.
Den fulle Skikkelsen.

Se nå her. Hvis vi ser nå, hvordan det foregår,
og du kan ikke bli forvandlet etter døden
Nå, dere legger merke til disse menneskene som kommer, og som får alle disse følelsesmessige påvirkningene, og saker og ting, og så kommer de ut, og i morgen, da oppfører seg slik.
Har dere sett det? Det er hundrevis av dem. Ser du? Og dere ser, dere ser hva som foregår. Og hva nå, om disse menneskene døde i en slik tilstand? Døden forandrer ikke dette! Så, å dere kristne,
la meg få si dette, mens jeg avslutter med disse ord:
La oss vende oss til Ham og Hans Ord, med all oppriktighet.

Kom ydmyk som kristne, og bli født på ny av Hans Ånd.“

Og når du er født på ny, da blir du stadfestet som en Kristen, ved de fruktene som du bærer.

Får du tak i dette, Søster Peckenpaugh?

Du er en Kristen ved de fruktene som du bærer.

“På fruktene deres skal dere kjenne dem.” Det er en stadfestelse.

Kanskje du ikke kjenner din ABC, men du kan likevel være en dame,

en Kristen. Kan hende du blir hatet av verden. Om du selv er skyld i at du blir hatet, da bør du bli det.

Men hvis du blir hatet for Hans skyld, da er det annerledes.

Du er kanskje ikke en teolog. Se på den blinde mannen, som var født blind. Jesus helbredet ham. Han var blind fra fødselen av.

Han hadde ikke en gang øyeepler. Jesus gjorde ham frisk, helbredet ham.

Og når denne Mannen fikk synet sitt, da stilte Fariseerne ham spørsmål,

og sa: “Hvem var Han?”

De kunne ikke nekte for at noe var blitt gjort.

Nei, mannen var ikke teolog. Han kunne ikke diskutere små og ubetydelige ting, slik forkynnere gjør det. Han kunne ikke forklare det for dem.

Han kjente ikke Testamentet. Han visste ikke hvordan Messias skulle bli født, og gjerningene

Han skulle gjøre. Mannen visste det ikke.

En teolog var han ikke. Men hva gjorde Han?

De sa: “Gi Gud æren! Vi er teologer, og vi vet at Han er en synder.”

Nå, mannen kunne ikke benekte deres ord, men her har dere hva han egentlig sa, sagt med andre ord:

“Hvis Han er en synder, og gjør dette, hva er det da som er i veien med dere, karer? (Ser du?)

Hva er det som er i veien med dere alle sammen?”

Han sa: “Om Han er en synder eller ikke, vet jeg ikke. Jeg kan ikke uttale meg om det. Men én ting vet jeg: Jeg var blind, men nå ser jeg.”

Hva var det Han gjorde? Han ble stadfestet. Det er riktig.

Han ble gjort til en stadfestelse.

Noe hadde skjedd med ham!

Hans vesen ble forandret fra mørke til lys,

fra blindhet til å kunne se.

Og når en mann er blitt født på ny av Guds Ånd, en mann,

som en gang hadde en form for gudfryktighet, og så fornektet Ordet som kom fra Det, og

Kraften som kom fra Det, og sa: “Miraklenes tid er forbi ... “

Når han er blitt født på ny, da tror han dette. Selv om han kanskje ikke er skolert, og kanskje ikke er i stand til å forklare Det. Slik som ...

Om mine fargede Brødre og søstere her, tilgir meg for at jeg nevner dette? Men det var en god og kjær, farget Broder her nede i sør, og de fortalte en liten historie om ham.

De sa at han bar på en Bibel, og han kunne ikke en gang lese navnet sitt.

En sa til ham: “Moses, hvorfor bærer du på den Bibelen?”

Han svarte: “Det er Guds Ord.” “Vel”, sa de, “Tror du Den?”

an sa: ”Ja min herre, selvfølgelig tror jeg Den.”

Han sa: “Jeg tror Den fra perm til perm, og jeg tror på permen også, fordi det står skrevet 'Hellig Bibel' på den.”

“Hvordan vet du at det er en Hellig Bibel? Hvordan vet du at Den er det?”

Han svarte: “Jeg bare tror det. Det er alt.”

Det var alt han måtte ha. Han virkelig trodde Den.

Han visste ikke hvorfor, men han trodde den!

De sa til ham: “Moses, ville du, ville du gjøre hva som helst Bibelen sa du skulle gjøre?”

“Ja mine herrer, hvis Bibelen sa det, vil jeg gjøre det.”

Der har du det. En sa: “Det er fint, Moses.”

Og en sa: “Nå, hva med det steingjerdet der borte. Hvis Herren sier at du skal hoppe igjennom det, ville du gjøre det, hvordan skulle du klare å hoppe igjennom det steingjerdet?”

Han svarte: “Sier Bibelen at Moses skal hoppe igjennom det steingjerdet?”

En av dem sa: “Men hva nå om Gud skulle tale til deg og si at du skulle hoppe igjennom det steingjerde.”

Han sa: “Hvis det var Gud, og Han sa til meg at jeg skulle hoppe, ja, da hoppet jeg.”

Så var det en som sa: “Hvordan skal du komme igjennom det gjerdet uten at det er et hull i det?”

Han svarte: “Hvis det var Gud, ville Han ha et hull ferdig der, akkurat når Moses skulle treffe gjerdet.”

Og det er nettopp slik det er! Helt riktig!

Du må våge å utfordre Guds Ord, og stå der og si at Det er slik.

La denne lille, nervøse kvinnen som sitter her, som tror hun skal dø, og at alt ellers er galt med henne Ser du? Du dør ikke!

Hun sier: “Hvordan skal jeg kunne klare dette, Broder Branham?”

“Bare ta Hans Ord, og stå fast på det én gang for alltid. Stå på det Ordet!

Se hva som da begynner å skje. Si til djevelen at han er en løgner!”

I alle disse årene har denne kvinnen vært i menstruasjons-pause, og hun er 57 år gammel. Og kom deg vekk fra den greia der! Det er djevelen!

Ta Guds Ord og si: “I Hans sår er jeg helbredet.”

Gi nøye akt på hva som så skjer.

Derfor skal du slutte å tenke at du har hjerteanfall og alt mulig.

Du har ikke hjerteanfall og alle disse tingene.

Det er løgn. Du har det ikke.

Bare tro Guds Ord. Det er rett.

Når du er født på ny, da stadfester Gud deg. Det er slik Gud stadfester alt som er av Hans natur. Hvordan? Ved fruktene. Det er måten Han stadfester Sin forkynnertjeneste. Det stemmer. Han stadfester alle Sine tjenere på samme måte som Han stadfester naturen.

Hvordan vet du at det er et ferskentre? Fordi det bærer ferskener.

Hvordan vet du at det er et epletre? Det bærer epler.

Hvordan vet du det er en Kristen? Kristne tegn bæres fram fra Det.

Kristent Liv kommer fra Det.

Hvordan vet du at han er en lærer? Ordet kommer fram fra Ham.

Hvordan vet du at han er en profet? Ordet kommer igjennom ham, og bevitner det, en stadfestelse. Det beviser seg selv.

Hvorledes blir det på den måten? Ved at man dør, og vi blir ett.

Når vi dør, og blir til en ny skapning i Kristus Jesus, Han får oss gjennom vårt kall. Vi står med

vårt kall.

Åndens Frukt følger oss når vi er Hans tjenere.

Når vi er født på ny, da følger Fruktene fra Kristi Liv oss. Det er riktig. Hvordan vet du at det er et ferskentre? Det bærer ferskener.

Hvordan vet du at det er en kristen? Han oppfører seg slik som Kristus.

Han vandrer slik som Kristus. Han taler slik som Kristus. Han lever slik som Kristus, hevet over synd og er full av seirer.

Hva gjør han? Sier han: Se hva jeg har gjort?

Det gjorde ikke Kristus. Han gav all ære til Faderen. Det stemmer.

Det er hvordan du vet det. "På fruktene deres skal dere kjenne dem."

Men: "Sannelig, sannelig sier jeg dere: Uten at et menneske blir født på ny, kan han ikke en gang forstå Guds Rike." (Joh 3:3)

Så, dette er ikke mitt Nyttårsbudskap, her, kl. 12.30, eller rettere sagt, 20 minutter på kl.13.00.

Men det er mitt råd til deg, som er kristen, du som elsker Gud:

Når du kommer til Guds domsalter av messing, og du vil bli født på ny, legg da bare deg selv opp på der.

Og ikke forvent at du skal reise deg levende derfra igjen, for du skal dø. Det blir slutten på deg. Det er alt.

Hvis du ikke gjør det, hvis du ikke føler for å kunne gjøre det, da skal du ikke gjøre det. Ikke forsøk på det.

Det kommer ikke til å virke, fordi det ikke er dypt og oppriktig nok.

Idet jeg har minst 10 sider igjen av denne leksjonen her, men jeg må avslutte.

Men legg deg selv på Guds domsalter av messing, og bli nettopp så død til denne verden som Kristus var. Ser du?

Bli akkurat så død som den domfelte slangen ble i Edens Hage, da Han var blitt gjort representativ gjennom skikkelsen til en messingslange. Det var ikke noe liv i den i det hele tatt. Alt livet i den var borte.

Kristus var livløs. De tok Ham ned fra Korset, og la Ham i graven.

Han var død, og deretter stod Han opp til vår rettferdiggjørelse.

Og vi dør sammen med vårt Lam på alteret, og vi blir oppreist igjen i Hans rettferdiggjørelse. Hvordan vet vi det?

Fordi Livet Hans, det som oppreiste Ham fra den døde tilstanden, er det samme Livet som oppreiser oss, fra vår døde tilstand av denne verden, til en ny skapning i Kristus Jesus.

Og så blir vi, ved den Hellige Ånd, forseglet inn i Guds Rike, inntil dagen for vår gjenløsning.

"Sannelig, sannelig, sier jeg dere, uten at et menneske blir født på ny, kan han ikke forstå Guds Rike."

Forsøk ikke å forstå det. Du klarer det aldri. Jesus sa at du ikke kunne.

Aksepter det bare. Aksepter det på grunnlag av Hans Ord.

Ikke gå inn som en blind nå, og si: "Åh Herre, gi meg en følelsesmessig påvirkning (en sensasjon)." Ikke si: "Herre, jeg bare sier til Deg..." Nei.

Bare si: "Herre, drep meg."

Ta verden ut av meg. Jeg elsker fremdeles tingene av denne verden."

Da sikter jeg ikke til skapelsen, slik som solnedgangen, og vakker natur, og slike ting. Det er ikke hva jeg taler om.

Jeg tenker på det sanselige begjæret,
og urenheten og verdensordningen,
og alle disse tingene som er av verden.

Dette bare dør. Dør bare automatisk, og det har ikke mer noen kontroll på deg. Det blir som en stank for deg.

Du skjønner bare ikke hvordan folk kan greie å leve midt opp i dette.

Du roper ut. Jo mer du ser av det, desto verre blir det for deg. Ja min herre.

Du kan ikke inngå noe kompromiss med det.

Det er ikke mulig å gå på kompromiss.

Når verden er i det, da er det umulig at du kan føre deg selv inn i det.

For du er død til de tingene der.

Og hvordan kan du som en gang er blitt død til denne verden, atter knytte deg til disse tingene på nytt? Det kan du ikke gjøre? Så gjør ikke det!

Dø til tingene av denne verden.

Herren velsigne dere.

Bli født på ny, Kristne. Bli født på ny.

Da blir det ikke nødvendig for dere kvinner å si:

“Det som er hardest for meg, er å la håret mitt vokse ut.”

Og for dere menn å si:

“Det som er hardest for meg, er å gi slipp på temperamentet mitt.”

"Du verden, jeg blir nødt til å beordre kona. Jeg skal gripe tak i henne, Å, du, og jeg skal riste henne, og si: "Jeg vet jeg er en Kristen, og at jeg ikke burde gjøre dette, men sett deg ned! Ikke mas slik om det!"

Nei, nei, ikke gjør det. Ser du?

Ville du ikke heller se stunden når du kan legge armen rundt henne og si: ”

Kjæreste, dette passer seg ikke for en Kristen.

Det er slik du ønsker å være. Er det ikke?

Du kan bli slik. Ser du?

Eller når en mann fiker til deg i ansiktet ditt,

da trenger du ikke å stikke ham ned med en lommekniv. Ser du?

Når en mann fiker til deg i ansiktet ditt, da sier du:

“Broder, hva var grunnen til at du gjorde det?” Ser du det?

Der har du det. Det er Kristendom.

Når noen sier noe ondt om deg, da skal du ikke lage et stort rabalder av det, men heller stikke deg vekk et eller annet sted, og si:

“Himmelske Far. Mannen er et menneske. Jeg ber om at Du vil ta den ånden ut av ham. La ham ikke få gjøre dette. Jeg ber Deg, frels hans liv.”

Ikke si: ”Herre! Jeg vet jeg bør ikke si det.” Nåvel, du sier det kanskje ikke med dine lepper, men du mener det i ditt hjerte. Ser du?

Det er hjertet ditt som teller. Ser du?

Når du er født på ny av Guds Ånd, da elsker du i virkeligheten alle.

Nåvel, du elsker ikke den måten som de opptrer på, og slike ting som det.

Du ønsker ikke å ta del i det. Nei, min herre.

Hold deg borte fra tingene av denne verden, og hold deg selv plettfri.

Og den eneste måten du må gjøre det på, er at det kommer fra innsiden av deg, og ut. Det er liksom duen, som stiller fjærene sine. Skjønner du?

Den er ikke nødt til å stille dem, og si:

I dag er jeg nødt til å vaske av meg alt dette. Og slik som det.

Nei, han har fått den oljen på innsiden, fordi han er en due, og nettopp Den, holder ham ren. Ser du? Det stemmer.

Vil ikke du gjøre det?

Vil ikke du ta imot Ham på den måten?

Dette er det jeg vil overtale dere til, på denne Nyttårsaften.

Jeg overtaler dette lille tabernaklet. Hvor jeg elsker dere. Hvor jeg elsker denne lille gruppen av mennesker. Hvor jeg skulle ønske jeg en gang kunne komme inn her, og spasere nedover gjennom denne bygningen, og bare se.

Vet dere hva jeg alltid har lengtet etter å få se?

En menighet, så fylt med Ånden, at synden ikke kunne være i nærheten.

Så snart et lem hadde gjort noe galt, da ville Ånden påkalle det med en gang. Han ville være redd for å tilslutte seg de Kristne, før han hadde fått bekjent det, og fått det hele i orden igjen, for han hadde blitt påkalt rett der i møtet, når dere kom sammen. Ser dere dette?

Når den urene skulle komme inn, og sette seg ned midt iblant dere,

da ville det første som skjedde, være at den Hellige Ånd talte på en slik måte, at Den åpenbarte hemmelighetene i deres hjerter, ser du, og fortalte dem det.

Nå, hvis dette vil fungere med en, så vil det også fungere med en annen. Skjønner dere?

Skjønner dere?

Og alle sammen skulle være i bønn, alle skulle være ett, i èn forening, som èn person, ganske enkelt som én person, liksom vi er lemmer på det ene Legemet, som bare forsetter med å bevege Seg rett videre.

Alle var født på ny av Guds Ånd, fylt med den samme Ånden, døpt inn i det samme Legemet.

Ville ikke det være vidunderlig?

Nå, vi kan ha dette. Gud lovet dette til oss.

Men først: Død, begravelse, og oppstandelse, sammen med Ham.

La oss bøye våre hoder i bønn nå. Det ligger noen lommetørklær her også.

Hellige Gud. Vi er klar over, Herre, i helligheten av å stå på dette stedet....

Vi er klar over at vi er i Guds Hus.

Vi er forenet med Kristi Legeme, som er Guds Hus. Legemets lemmer er kommet sammen. Det er én som kommer fra et sted, og én fra et annet, og de samles.

Og denne søndagsskoleundervisningen har vart lenge i dag, den har trukket i langdrag.

Men Far, jeg tror det ble bestemt av deg, at det skulle være på denne måten, slik at vi kunne forstå hva fødsel og oppstandelse betyr.

Og hva det menes med å bli født på ny. Vi er nødt til å ...

Først av alt, vi er nødt til å dø, for å kunne bli født på ny.

Du forandrer aldri Lovene Dine. Naturens lover står fremdeles ved lag.

Naturens lov er slik, at alle frø, er først nødt til å dø, for å kunne fødes på ny.

Og vi innser at også vi, er nødt til å dø, for å kunne bli født på ny.

Og så mange, Herre, i dag, jeg ber om at Du tilgir oss,

så mange har stolt på bestemte opplevelser som de har hatt,

slik at de gjør krav på å være født på ny.
Men fruktene fra deres liv viser at de ble brakt inn på det falske treet.

Det var grunnen min, Far, da Broder Neville spurte meg om å bringe et budskap, at jeg bare ville komme med en søndagsskole-undervisning.
Og derfor, Far, har jeg gjort det i kjærlighet, og av hele mitt hjerte, for at folket skulle kunne få vite, at de ikke må slå seg til ro med en eller annen liten opplevelse, som de har hatt.
Men å hvile i oppriktighet, hvordan de lever i hverdagen, hvordan de lever i omgang med menigheten, og hvordan de lever når den store påkjenningen utenfra, kommer.

Flyr de til korset etter hjelp, når vanskelighetene oppstår, eller vandrer de i sin egen ånd, og i sine egne tanker.
Svarer de tilbake i sinne, når det brukes munn mot dem?
Det er spørsmålet, Far. Og når vi ser at det er totalt umulig for noen av oss å frelse en annen, at Gud har beredt en skikket vei, et fullt tilstrekkelig offer for oss, og Dette er den eneste måten som vi kan komme på.
Vi kan ikke komme gjennom noen kirke, noen trosbekjennelse, noen religiøs trosretning, eller noen sensasjoner, men bare gjennom Kristus ...

Da den første mannen, den rettferdige, døde, da døde han på alteret, sammen med sitt lam.
Og helt opp til denne timen, er ethvert rettferdig menneske nødt til å dø på Guds messing-alter, sammen med sitt Lam, Kristus Jesus.
Da er vi død, sammen med Ham, og er oppreist på nytt, inn i et nytt Liv.
Innvilg dette, Herre, slik at ikke et eneste hjerte her inne, skal gå glipp av det.

La oss tenke over dette i dag, Herre, mens vi kommer tilbake igjen i ettermiddag, for å starte her, møte og forkynnelse kl. 19.30 i kveld.
Jeg ber om at Du vil velsigne hver eneste en av Dine tjenere i kveld, med mektige budskap. Herre Innvilg det.
Må våre sjøler bli fylt. Disse menneskene, som har kjørt så langt for å komme hit. Må de bli så fylt med budskapet av Guds Kraft gjennom denne Nyttårskvelden, slik at de vil reise herfra i glede og fryd. Innvilg det, Herre, ved å gi dem den Åndelige Føden for det kommende året. Innvilg dem det.
Tilgi oss våre overtredelser, slik som vi tilgir dem som synder mot oss.

Og Du sa: "Dersom dere ikke, fra deres hjerte, tilgir ethvert menneske, dets overtredelser, da vil heller ikke deres Himmelske far tilgi dere."
Så Herre, vi tilgir alle!
Ved tro legger vi våre sjøler, denne formiddagen, på alteret.
Og brenn ut av oss hver eneste bit av dette livet, som er av denne verden, Herre. Må røken fra vårt offer, stige opp, Herre, og være en velbehagelig duft i Dine nesebor.
Innvilg det, Herre, idet vi ikke legger et brent Lam der, men legger oss selv opp på alteret, for å brennes opp som syndere, og bli forvandlet til et lam, ved en ny fødsel. Gi dette, Herre.

Og så, led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde,

fra sykdoms-ondskap, depresjons-ondskap.

Helbred enhver som er i bygningen denne formiddagen. Måtte enhver syk person bli helbredet i dag, Herre. Jeg taler disse ordene i den Herre Jesu Kristi Navn, slik at fjellene som ligger fremfor folket, må de alle bli flyttet vekk i dag.

Om det er sykdom, om det er lyster, om det er lidenskap, alle ting av verden - må det flytte seg ut av veien, og la Guds Ord komme inn, og bli stadfestet i deres liv.

Fri oss fra det onde, for Riket er Ditt, Herre, og Makten og Æren, i Evighet. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham,
fordi Han elsket meg først.
og kjøpte min Frelse på Golgatas tre.
(Nå, ta hverandre i hendene.)

Jeg elsker Ham, Jeg elsker Ham,
(La oss løfte armene våre)
Fordi Han først elsket meg,
og kjøpte min Frelse på Golgatas tre.

Husk nå. Jeg tror at Jesus Kristus, i Sin første Lære, sier dette til hvert eneste person:

"Uten at et menneske blir født av vannet....,"

Det er Ordet: Å bli vasket av vannet, ved Ordet og av Ånden.

Dette er den Hellige Ånd, den Hellige Ånd som stadfester Ordet.

"... kan han ikke se Himmelens Rike."

Tror dere det? Ser dere det? "Av vannet", å bli vasket av vannet, ved Ordet." Ordet og Sannheten. Han er Sannheten.

"Vann og Ånd", Ånden kommer med Ordet, for å stadfeste Ordet, ved at Den får Gud til å leve inne i meg ... Ser du?

Vi kan ikke forstå Himmelens Rike før dette har skjedd.

Så når det begynner å skje, at vi ser Ordet inne i oss, til å være født av Ordet og av Ånden, som da manifesterer Seg selv.

Han leder deg ikke bort fra Ordet. Ånden leder deg til Ordet, og Ordet lever inne i deg, og gjør at Gud manifesteres i ditt liv!

Før det skjer, vil du aldri forstå Guds Rike, og du kan på ingen måte komme inn i det.

Gud velsigne dere, Broder Neville.